

ΚΛΑΣΣΙΚΑ
βιογραφημένα

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟ ΚΟΣΜΟΥ

ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ

ΔΑΝΙΗΛ ΔΕΦΩΕ

Νº 49

ΔΡΑΧ.
4.000

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ ΝΤΗΦΟΕ, ΜΕΤΑ ΕΥΡΥΤΑΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ο «ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ», πού μολονότι εγράφηκε στα 1719, εξακολουθεί και σήμερα ακόμα να θεωρείται σαν ένα από τα κορυφαία περιπετειώδη έργα της διεθνούς λογοτεχνίας, είναι εμπνευσμένο από την αληθινή ιστορία ενός ναυτικού που ναυάγησε σ' ένα έρημο νησί.

Ένας νέος, ο Ροβινσών Κρούσος, πού τον τράβασε η θάλασσα με μια δύναμη ακατανίκητη, αποφασίζει, παρά τις συστάσεις του πατέρα του, να μπαρκάρη για το πρώτο του ταξίδι. Δεν φανταζόταν, βέβαια, ποτέ πως το ταξίδι αυτό θα κρατούσε 28 χρόνια. Και όμως έτσι έγινε! Γιατί, όταν το καράβι του έφτασε στην Καραϊβική θάλασσα, ένα κουρσάριο πλοίο το πλεύρισε και ρίχνοντας τις άρπαγες του το τράβηξε κοντά του. Οι πειρατές πήδησαν πάνω στο καστρωμα του άλλου πλοίου, πού σε λίγα λεπτά είχε μεταμορφωθεί σε πεδίο μάχης. Δεν είχε τελειώσει το αγριο μακελιό όταν ένας φοβερός σίφουνας παρέσυρε και τα δύο πλοία μέσα σ' έναν τεράστιο υδάτινο στρόβιλο.

Χωρίς καλά να το καταλάβει ο Ροβινσών Κρούσος βρέθηκε στα κύματα, πού άλλοτε τον σήκωναν ψηλά κι' άλλοτε τον ρουφούσαν βαθιά κάτω στη θάλασσα. Κάποτε ένα τέτοιο κύμα τον άρπαξε και τον πέταξε πάνω σε μια βραχώδη ακτή, μαζί με ένα από τα σκυλιά του άτυχου καραβιού. Εκεί, λιπόθυμος από την εξάνκαρσι, ο Ροβινσών Κρούσος έκαμε άδρες τληση, ο Ροβινσών Κρούσος είδε με να συνέλθη. Κι' όταν συνήλθε, είδε με φρίκη ότι είχε ναυαγήσει σ' ένα έρημο νησί, ολομόναχος ανάμεσα ουρανού και πελάγου. Την πρώτη νύχτα την πέρασε ανεβασμένος σ' ένα δέντρο για τον φόβο των θηρίων. Όταν ξημέρωσε είδε πως τα νερά είχαν τραβηχτεί και πως ανάμεσα σε βράχους και ξέρες είχε κολλήσει το ναυαγισμένο πλοίο του, με το οποίο τα-ξίδευε.

Κολυμπώντας έφτασε στο πλοίο και άρπάζοντας ένα σκονί που κρεμόταν, σκαρφάωσε πάνω. Πολλά μέρη του καραβιού ήταν άθικτα, όπως η αποθήκη των τροφίμων και των δπλων. Δεν άργησε να φτιάξει από μερικά βαρέλια και δοκάφειάξη από σκεδιά, με την οποία μετέφερε ρις μια σχεδία, με την οποία μετέφερε στην ακτή διάφορα χρήσιμα είδη. Έπρεπε τώρα να φροντίσει για μια σίγουρη κατοικία πού θα τον ασφάλιζε από θηρία και κανιβάλους. Και σαν τέτοια δεν βρήκε να ανακαλύψει μια σπηλιά σ' ένα βράχο. Εκεί κουβάλησε και όλες του τις ομήθειες. Η σπηλιά του ήταν τώρα έφοδιασμένη.

Μια μέρα ξαφνιάστηκε ακούγοντας μέσα από τα χαλάσματα κάτι σαν κουδούνισμα. Όταν ανακάλυψε ότι ήταν ένας πα-

παγάλος, χάρηκε για τον μοναδικό του αυτόν σύντροφο, αλλά συγχρόνως κατάλαβε ότι τα λόγια πού έλεγε ο παπαγάλος ήταν παράξενες λέξεις πού θα τις είχε μάθει ασφαλώς από αγρίους, οι οποίοι δεν μπορούσε παρά κάπου εκεί κοντά να βρίσκονται. Ο φόβος αυτός τον έκανε να επιχειρήσει μια προσεκτική εξερεύνηση του νησιού, ακολουθώντας το ποταμάκι. Σε λίγο βρέθηκε σε μια μαγευτική κοιλάδα, γεμάτη φρούτα, σταφύλια, λεμόνια και μανταρίνια. Άνθρωπο όμως πουθενά δεν συνάντησε.

Για τη δεύτερη εξερεύνησή του ο Ροβινσών Κρούσος ναυπήγησε ένα βαρκάκι, πού μ' αυτό θάκανε το γύρο του νησιού. Ήταν έτοιμος να σαλπάρη όταν άκουσε το σκύλο του να γαυγίζει γοργά και θυμωμένα πίσω από κάτι δράχους. Έσπευσε προς το μέρος εκείνο και είδε στο έδαφος ίχνη δημάτων. Ακολούθησε, μαζί με το σκύλο, τις πατημασιές πού ήταν πολύ μεγαλύτερες από τις δικές τους, όπου στους πρόποδες ενός λόφου τις είδε να χάνονται. Κοίταξε με το τηλεσκόπιο, κι' αυτό πού είδε του πάγωσε το αίμα: Άνθρωποφάγοι!

Ο Ροβινσών Κρούσος, ξαναμπαίνοντας στη βάρκα του και συνεχίζοντας την εξερεύνηση, έφτασε στην αντίθετη πλευρά του νησιού και βρέθηκε μπροστά σε κοπάδια από διάφορα ζώα. Σκότωσε μερικά και τα φόρτωσε στη βάρκα του. Οι ντουφεκιές όμως πού έριχνε κάθε τόσο κυνηγώντας διάφορα ζώα πού του ήταν απαραίτητα για να ζήσει, έπρόδωσαν την παρουσία του στους αγρίους πού τον έστρωσαν στο κηλί. Πάνω πού λίγο ήθελαν για να τον φτάσουν, ξέσπασε μια άγρια καταιγίδα. Ο Ροβινσών χώθηκε στο καταφύγιό του, πού ήταν ασφαλές, οι δε αγριοι εξαφανίστηκαν και μάλλον φάνηκε στον Ροβινσώνα ότι θα πνίγηκαν γιατί επί χρόνια μετά δεν τους ξαναείδε.

Πέρασε πολύν καιρό στο έρημο εκείνο νησί ο Ροβινσώνας κι' είχε πολλά πράγματα έπινοήσει για να κάνει τη ζωή του άνετη και ευτυχισμένη. Είκοσι πέντε χρόνια βρισκόταν στο νησί. Και στον εικοστό πέμπτο αυτό χρόνο, ξαναγύρισαν οι Κανιβάλοι. Από τότε άλλαξε πάσι ο ρυθμός της ζωής του.

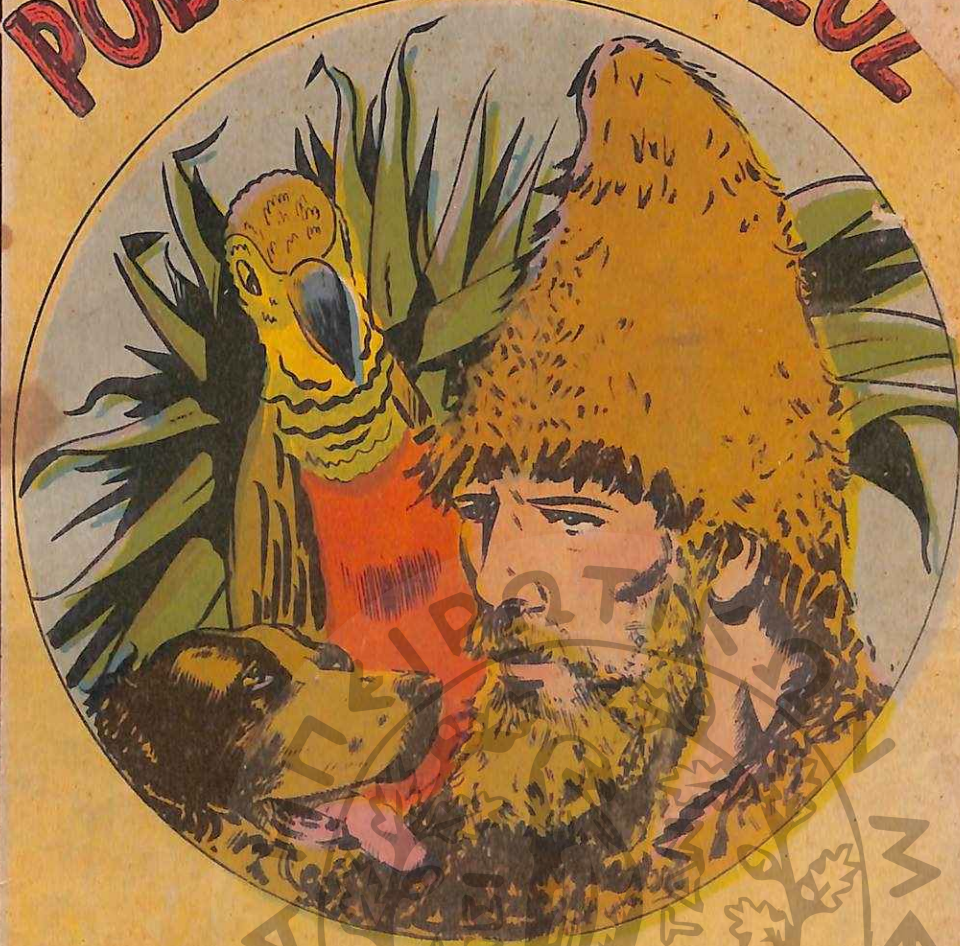
Πώς εξελίχτηκε η περαιτέρω ζωή του και ανάμεσα από ποιές αφάνταστες και εκπληκτικές περιπέτειες κύλισαν τα κατοπινά χρόνια του Ροβινσώνα Κρούσου, καθώς και ποιά ήταν το τέλος της συναρπαστικής αυτής ιστορίας, θα το δήτε στη συνέχεια του αθανάτου αυτού αριστουργήματος της παγκοσμίου φιλολογίας.

ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ 3

ΔΑΝΙΗΛ ΔΕΦΟΕ

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ
ΡΟΒΙΝΣΩΝΑ ΚΡΟΥΣΟΥ ΠΟΥ ΕΖΗΣΕ 28 ΧΡΟΝΙΑ
Σ' ΕΝΑ ΕΡΗΜΟ ΝΗΣΙ -- 28 ΧΡΟΝΙΑ ΓΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΤΡΑΒΟΥΣΑΜΕ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ ΗΤΑΝ ΗΣΥΧΟ ΚΑΙ ΑΠΕΡΙΣΠΑΣΤΟ, ΩΣΠΟΥ ΦΘΑΣΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΪΒΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΠΟΥ ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΗΤΑΝ ΓΕΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΤΕΣ...

Μ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΡΑΒΟΥΣΑΜΕ ΠΡΙΜΑ, ΜΑ ΤΟ ΚΟΥΡΣΑΡΙΚΟ ΚΕΡΔΙΖΕ ΟΛΟΕΝΑ ΔΡΟΜΟ...

ΤΟ ΚΟΥΡΣΑΡΙΚΟ ΞΕΠΡΟΒΑΛΕ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΡΥΜΗ ΜΑΣ, ΜΑ ΤΟ ΞΑΦΝΙΑΣΑΜΕ ΜΕ ΜΙΑ ΟΜΟΒΡΟΝΤΙΑ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΩΝ ΜΑΣ...

ΟΤΑΝ ΔΙΑΛΥΘΗΚΕ Ο ΚΑΠΝΟΣ ΤΟ ΕΙΔΑΜΕ ΝΑ ΓΕΡΝΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ...

ΓΡΗΓΟΡΑ, ΟΜΩΣ, ΞΑΝΑΒΡΗΚΕ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΠΡΟΦΘΑΣΟΥΜΕ ΝΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΑΛΛΗ ΚΑΝΟΝΙΑ...

...ΤΟ ΠΕΙΡΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΠΛΕΥΡΙΣΕ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΠΑΓΕΣ ΤΟΥ ΜΑΣ ΤΡΑΒΗΣΕ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ...

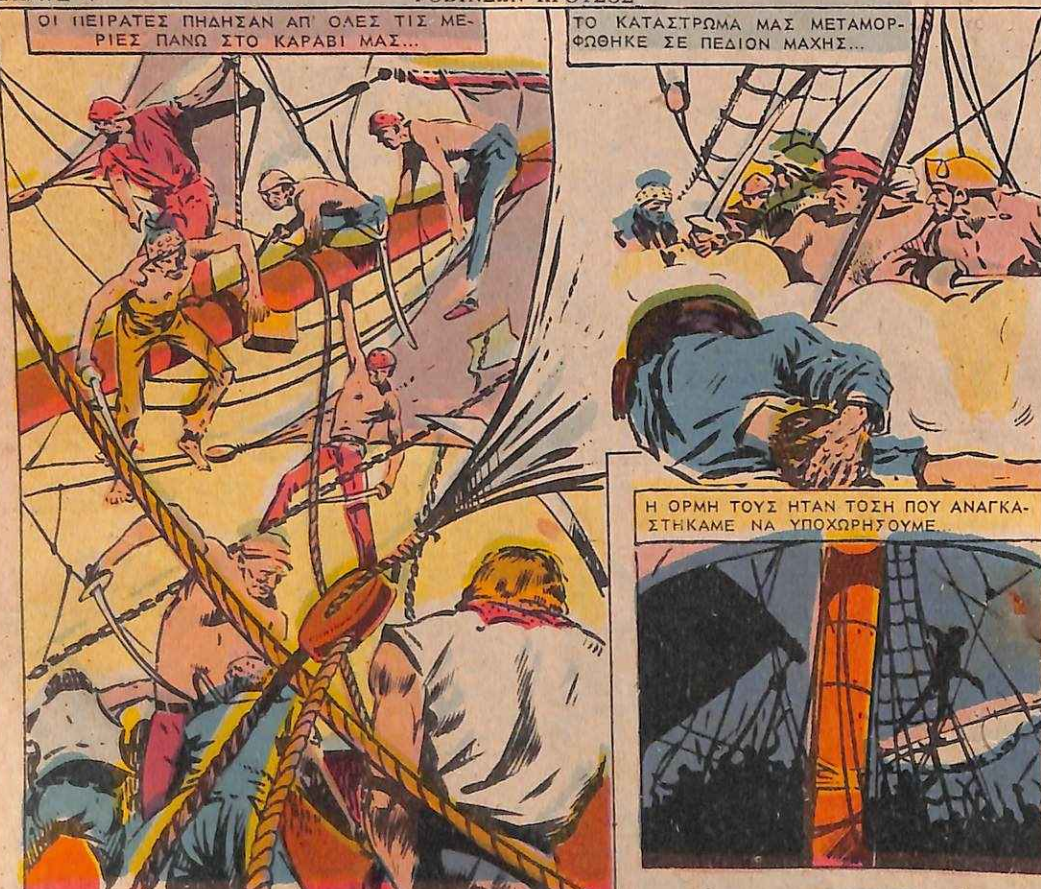
ΤΑ ΔΥΟ ΚΑΡΑΒΙΑ ΕΝΩΘΗΚΑΝ Σ' ΕΝΑ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΣΦΙΞΙΜΟ ΚΑΙ...

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΠΗΔΗΣΑΝ ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕ-
ΡΙΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΑΣ...

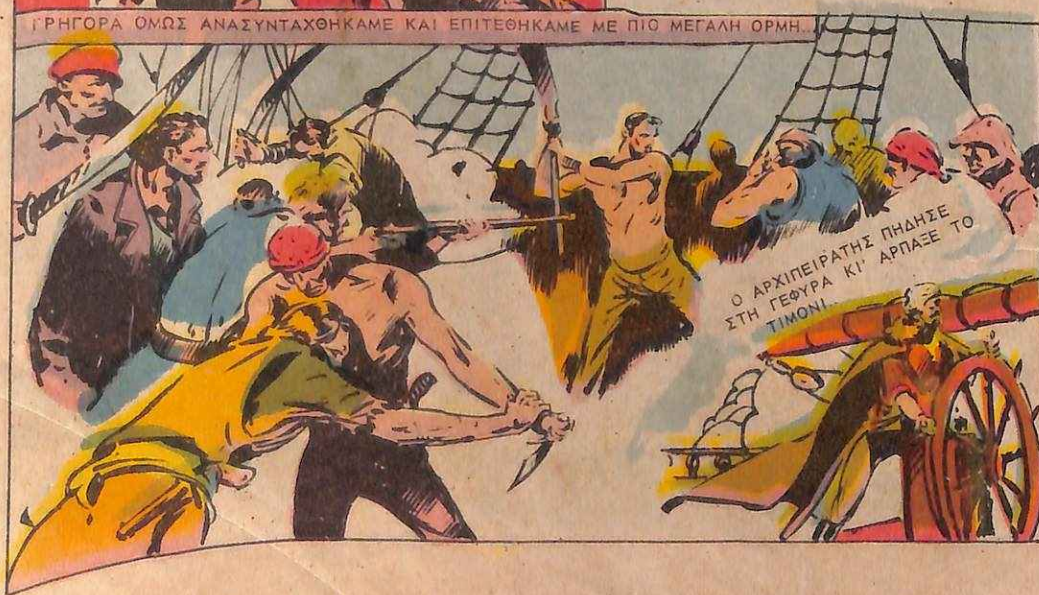
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ ΜΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡ-
ΦΩΝΗΚΕ ΣΕ ΠΕΔΙΟΝ ΜΑΧΗΣ...

Η ΟΡΜΗ ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ ΤΟΣΗ ΠΟΥ ΑΝΑΓΚΑ-
ΣΤΗΚΑΜΕ ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ

ΓΡΗΓΟΡΑ ΟΜΩΣ ΑΝΑΣΥΝΤΑΧΘΗΚΑΜΕ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΘΗΚΑΜΕ ΜΕ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΜΗ...

Ο ΑΡΧΙΠΕΙΡΑΤΗΣ ΠΗΔΗΣΕ
ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ Κ' ΑΡΠΑΞΕ ΤΟ
ΤΙΜΟΝΙ...

ΠΗΔΗΣΑ ΤΟ ΚΑΤΟΠΙ ΤΟΥ, ΜΑ ΓΥΡΙΣΕ ΚΑΤΑ-
ΠΑΝΩ ΜΟΥ ΥΨΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ
ΣΠΑΘΙ ΤΟΥ...

ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΑ ΓΟΡΓΑ ΑΠΟΚΡΟΥΟΝΤΑΣ
ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ Η ΜΥΤΗ
ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΦΩΘΗΚΕ ΣΤΗΝ
ΚΟΥΠΑΣΤΗ...

ΕΞΑΦΝΑ, ΑΠ' ΤΗ ΚΑΡΑΚΑΞΟ-
ΦΩΛΙΑ ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ:

Η τρόμπτα!
Σίφουνας έρ-
χεται από την
πλώρη δε-
ξιά!...

ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΜΑΣ ΠΑΡΑΣΥΡΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΣΤΡΟ-
ΒΙΑΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ. ΟΛΑ ΕΓΙΝΑΝ ΤΟΣΟ ΓΟΡΓΑ, ΩΣΤΕ ΜΟΝΟΝ
ΑΜΥΔΡΑ ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ...

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΣΙΦΟΥΝΑ ΠΟΥ
ΠΛΗΣΙΑΖΕ ΣΤΡΙΦΟΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ, ΣΤΑΜΑ-
ΤΗΣΕ Η ΜΑΧΗ. ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΜΕΝΕ ΠΑΡΑ
ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ...

ΕΠΗΔΗΣΑ ΕΞΩ ΣΑΝ ΤΡΕΛΛΟΣ...

ΓΙΑ ΚΑΛΗ ΜΟΥ ΤΥΧΗ ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΝΑ ΞΕΜΑΚΡΥΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΝΗ, ΜΑ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΥΜΑ ΜΕ ΣΚΕΠΑΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ...

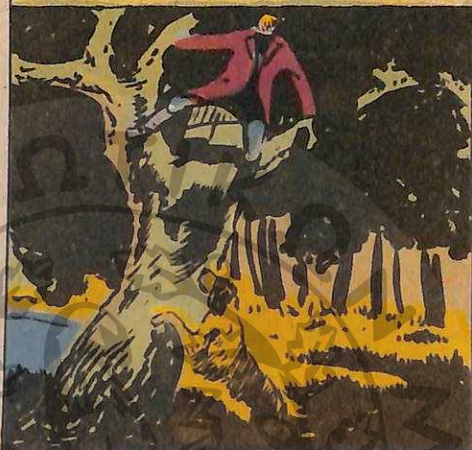
ΒΗΚΑ ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΗΡΑ ΑΝΑΠΝΟΗ, ΜΑ Η ΕΞΑΝΤΛΗΣΗ ΜΟΥ ΉΤΑΝ ΤΟΣΗ ΩΣΤΕ ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΒΥΘΙΖΟΜΑΙ, ΟΤΑΝ...

ΛΑΝΤΗ!
ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΣΚΥ-
ΛΙΑ ΤΟΥ ΑΤΥΧΟΥ ΚΑ-
ΡΑΒΙΟΥ ΜΑΣ...ΜΕ ΕΒΓΑΛΕ ΕΞΩ ΑΠ' ΤΟ ΝΕΡΟ, ΜΑ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΥ-
ΜΑ ΜΑΣ ΑΡΠΑΞΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΠΕΤΑΞΕ ΤΩΡΑ ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΙΑ
ΒΡΑΧΩΔΗ ΑΚΤΗ...

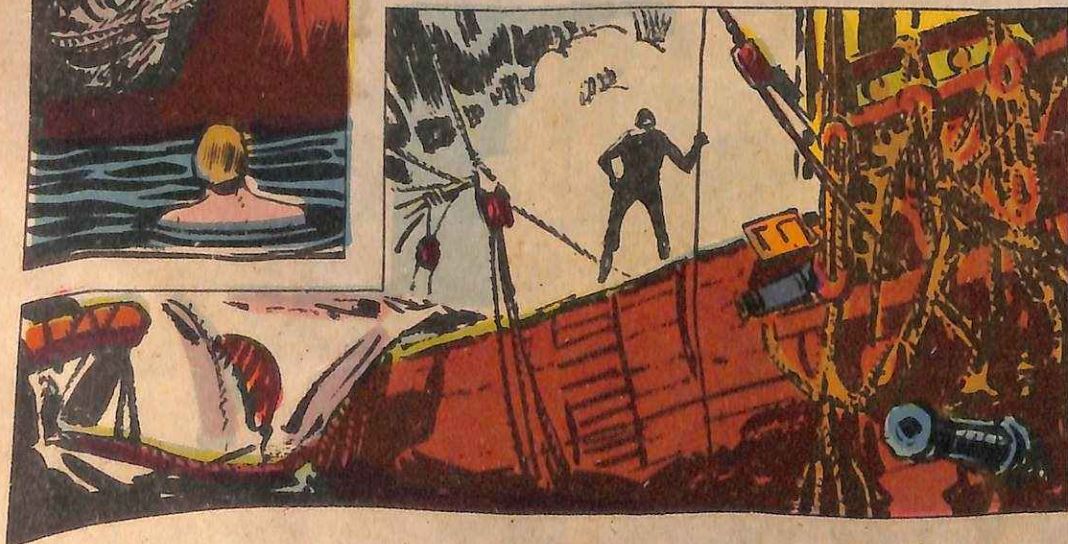
...ΟΠΟΥ ΕΠΕΣΑ ΛΙΠΟΘΥΜΟΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΞΑΝΤΛΗΣΗ...

ΟΤΑΝ ΣΥΝΗΛΘΑ ΕΒΡΑΔΥΑΞΕ. ΑΝΤΙ-
ΜΕΤΩΠΙΣΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΜΟΥ ΘΕΣΗ...Ούτε ένα σπί-
τι! Ούτε έ-
νας άνθρω-
πος. "Η θά
πεθανω από
την πείνα, ή
θα με φάνε
τά θηρία ή οι
καννιβαλοι!ΕΙΧΑ
ΝΑΥΑΓΗΣΕΙ
ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ
ΕΡΗΜΟ ΝΗ-
ΣΙ. ΚΙ' Ο-
ΣΟ ΕΠΕΦΤΕ
Η ΝΥΧΤΑ
ΕΝΙΩΘΑ
ΜΕΓΑΛΥΤΕ-
ΡΟ ΤΟΝ
ΚΙΝΔΥΝΟ...

ΖΗΤΗΣΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ Σ' ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ...

ΠΕΡΑΣΑ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΣΤΑ
ΚΛΑΡΙΑ ΤΟΥ. ΚΑΘΕ
ΤΟΣΟ ΕΒΓΑΙΝΑ Α-
ΠΟ ΤΗ ΝΑΡΚΗ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΖΑ ΓΥΡΩ Α-
ΝΗΣΥΧΟΣΧΑΙΡΕΤΗΣΑ Μ' ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ
ΤΟ ΞΗΜΕΡΩΜΑ...ΤΑ ΝΕΡΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ ΕΙΧΑΝ ΤΡΑΒΗΧΤΗ.
ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΧΤΕΣ ΔΕΦΡΙΖΑΝ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΔΕΝ Ε-
ΒΛΕΠΑ ΠΑΡΑ ΒΡΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΞΕΡΕΣ. ΚΑΙ ΚΑΤΙ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ...ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΣΜΕΝΟ ΠΛΟΙΟ ΜΑΣ! ΤΑ
ΚΥΜΑΤΑ ΤΟ ΕΙΧΑΝ ΡΙΞΕΙ ΣΤΗΝ
ΑΚΤΗ!

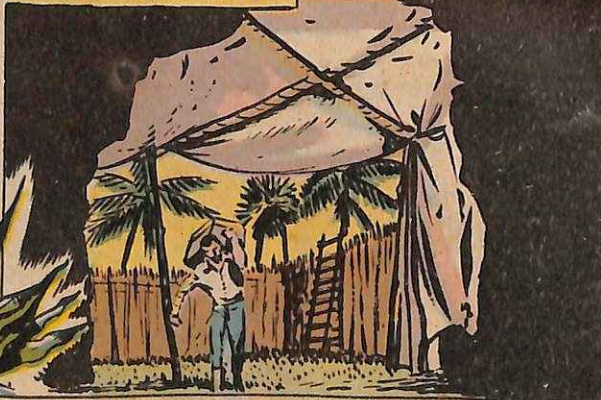

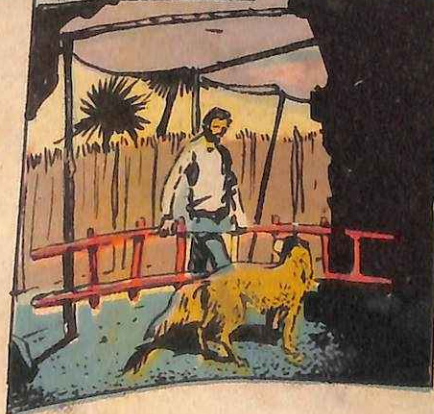

ΜΕΣΑ ΣΕ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΠΕΡΙΦΡΑΓΜΑ ΚΟΥΒΑΛΗΣΑ ΟΛΑ Τ' ΑΓΑΘΑ ΜΟΥ, ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΟΠΑΝΟ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΣΩΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕ ΓΙΑ ΤΕΝΤΑ...

ΤΩΡΑ ΗΜΟΥΝ ΠΙΑ ΑΣΦΑΛΗΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΑΙΝΩ ΕΞΩ ΕΙΧΑ ΜΙΑ ΞΥΛΙΝΗ ΣΚΑΛΑ ΠΟΥ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΕΠΑΙΡΝΑ ΜΑΖΙ ΜΟΥ ΣΤΗ ΣΠΗΛΙΑ...

ΕΙΧΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΒΟΛΕΣ ΜΟΥ! ΓΙΑ ΚΡΕΒΒΑΤΙ ΜΟΥ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕ ΜΙΑ ΑΙΩΡΑ ΑΠ' ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΜΕ ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ...

ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΜΩΣ ΞΕΘΥΜΑΝΕ Η ΧΑΡΑ ΜΟΥ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΒΡΕΙ ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗ. ΠΟΛΛΑ ΜΟΥ ΕΛΕΙΠΑΝ. ΠΡΟΠΑΝΤΩΝ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ. ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΦΤΙΑΣΩ ΕΠΙΠΛΑ...

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΧΡΕΙΑΖΟΜΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΓΙΑΤΙ Η ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΑΥΤΗ ΘΑ Μ' ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΞΕΧΝΩ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΜΟΥ...

ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΠΡΙΟΝΙ ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΙΑΣΩ ΜΙΑ ΣΑΝΙΔΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΣΧΙΣΩ ΜΕ ΤΟ ΣΚΕΠΑΡΝΙ ΕΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΔΕΝΤΡΟ...

ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΑ ΠΟΛΛΕΣ ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΨΩ ΑΡΚΕΤΕΣ ΣΑΝΙΔΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΡΑΠΕΖΙ...

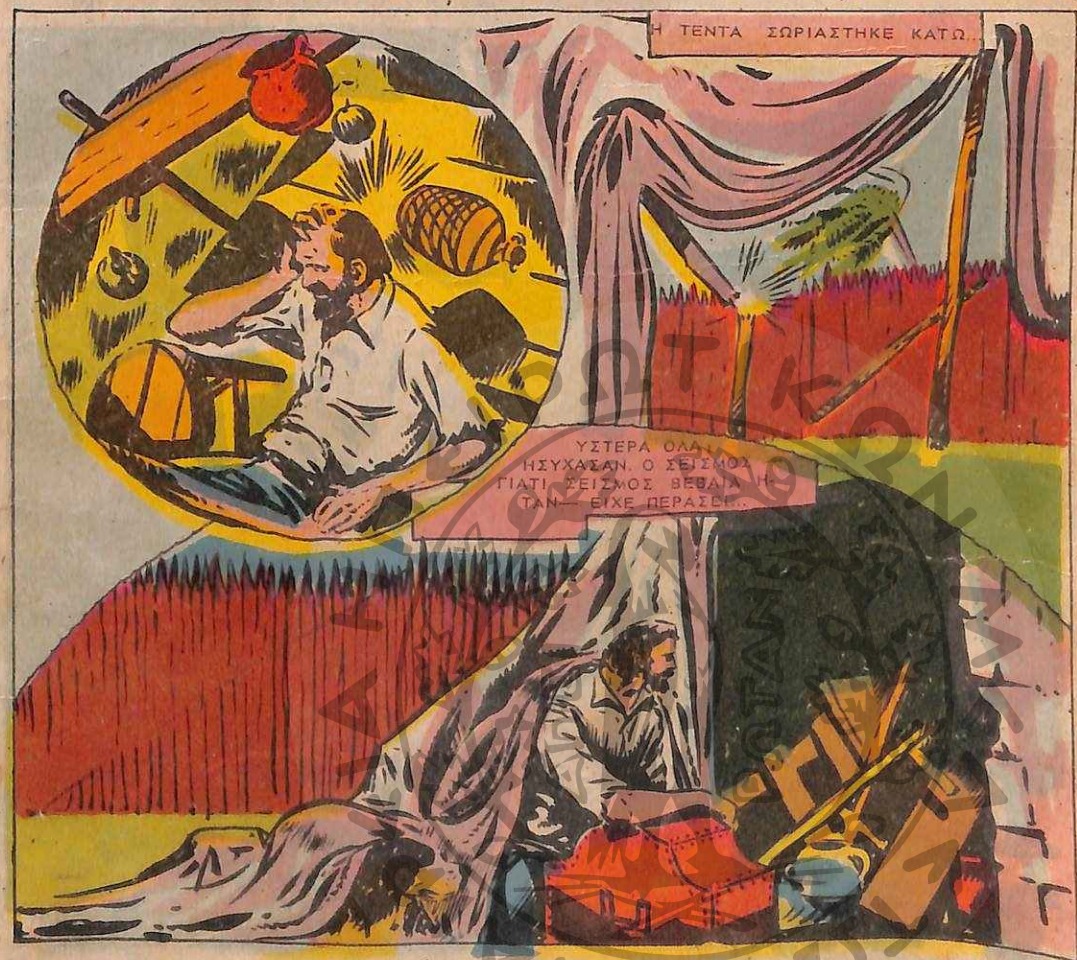
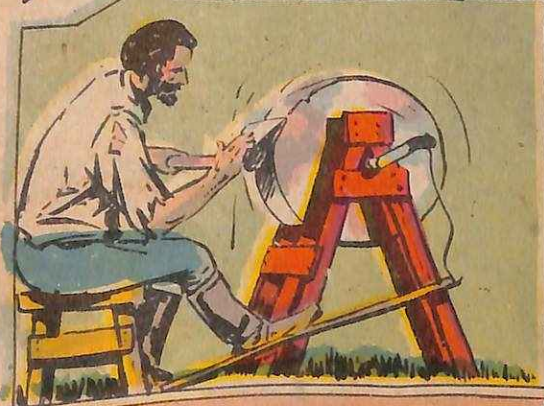
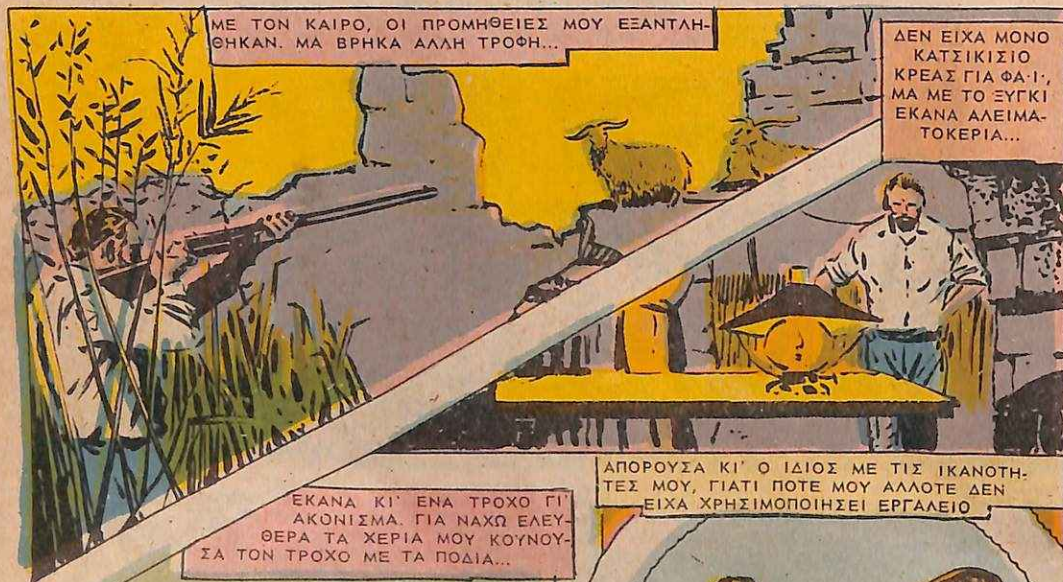
...ΠΕΝΤΕ ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ. ΤΟ ΞΕΡΩ ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΑ ΕΝΑ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΚΑΝΑ ΜΟΝΟΣ ΜΟΥ...

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΧΑΡΑΖΑ ΜΙΑ ΕΓΚΟΠΗ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΡΑΒΔΙ ΟΥΤΕ ΤΟ ΦΑΝΤΑΖΟΜΟΥΝ ΤΟΤΕ ΠΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΜΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΑΠΟ ΚΕΙΝΑ ΤΑ ΡΑΒΔΙΑ...

ΑΠΟ ΚΑΠΟΥ ΜΕ-
ΣΑ ΑΠ' ΤΑ ΧΑΛΑ-
ΣΜΑΤΑ ΑΚΟΥΓΟ-
ΤΑΝ:...

ΕΝΑΣ ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ! ΔΕΝ ΕΙ-
ΧΑ ΙΔΕΑ ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΕΡ-
ΘΕΙ, ΑΛΛΑ ΠΟΛΥ ΧΑΙΡΟΜΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΜΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟ.

ΕΞΑΦΝΑ...

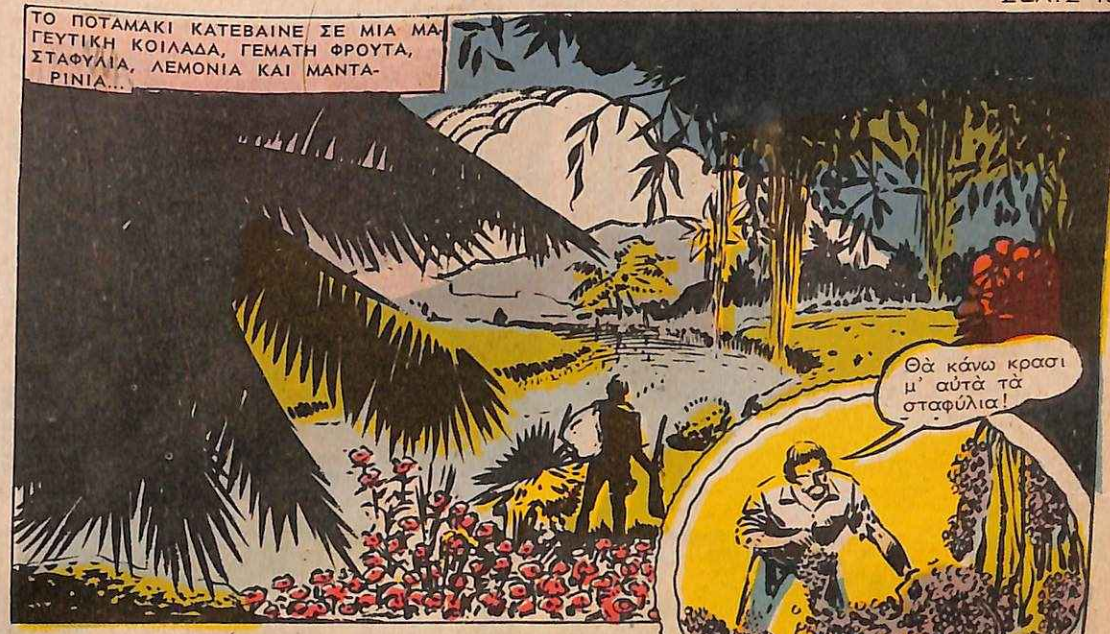

ΜΠΟΟΥΝΤΑ ΣΟΥΗ ΟΥΝΓ-
ΚΑ! ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΛΕΞΕΙΣ
ΜΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, ΠΟΥ ΘΑ
ΤΙΣ ΕΙΧΕ ΜΑΘΕΙ ΜΟΝΟΝ Α-
ΠΟ ΑΓΡΙΟΥΣ. ΜΑ, ΠΟΥ ΝΑ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ;

ΜΟΛΙΣ ΔΙΟΡΘΩΣΑ ΤΙΣ ΖΗΜΙΕΣ
ΜΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΩ
ΤΟ ΝΗΣΙ...

ΤΟ ΠΟΤΑΜΑΚΙ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕ ΣΕ ΜΙΑ ΜΑ-
ΓΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΛΑΔΑ, ΓΕΜΑΤΗ ΦΡΟΥΤΑ,
ΣΤΑΦΥΛΙΑ, ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΝΤΑ-
ΡΙΝΙΑ...

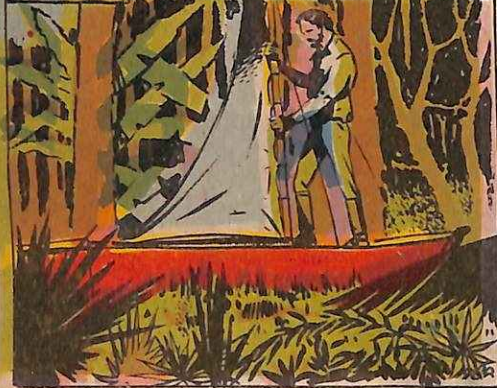
ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΚΠΛΗΞΗ ΜΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕ...

ΜΑ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΑ
ΙΧΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ. ΩΣΤΟ-
ΣΟ, Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΕ
ΛΕΞΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ Ιθαγενή ΓΛΩΣΣΑ. ΘΑ
ΣΥΝΕΧΙΖΑ ΤΗΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΜΟΥ...

ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΥΤΗ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΑ
ΕΝΑ ΒΑΡΚΑΚΙ ΠΟΥ Μ' ΑΥΤΟ ΘΑΚΑΝΑ ΤΟ ΓΥΡΟ ΤΟΥ
ΝΗΣΙΟΥ.

ΤΟ ΓΕΜΙΣΑ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΦΟΔΙΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΓΝΩ-
ΡΙΖΑ ΤΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΟΥΣΑ.

ΗΜΟΥΝ ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΣΑΛΠΑΡΩ.

Λάντη!
Πού είσαι, Λάντη,
φεύγουμε!

ΤΟΤΕ ΑΚΟΥΣΑ ΤΑ ΓΑΥΓΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ—
ΓΟΡΓΑ ΚΑΙ ΘΥΜΩΜΕΝΑ— ΑΠΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ
ΚΑΤΙ ΒΡΑΧΟΥΣ...

ΤΟΝ ΒΡΗΚΑ ΝΑ ΓΑΥΓΙΖΗ ΚΑΙ ΝΑ ΜΥΡΙΖΕΤΑΙ...

Ανθρώπινες πατη-
μασιές!

ΓΡΡ! ΓΡΡ!

ΟΙ ΠΑΤΗΜΑΣΙΕΣ ΉΤΑΝ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΠ' ΤΙΣ
ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ...

ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ...

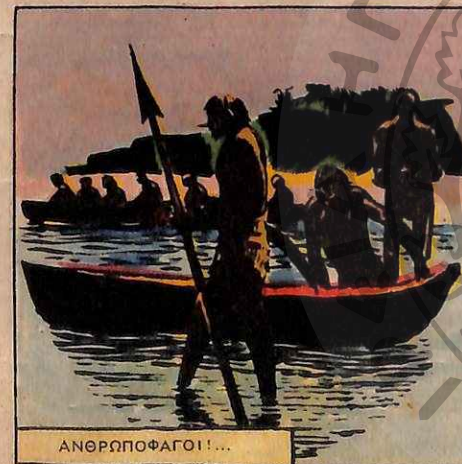

Περίεργο!
Έλα, Λάντη!
Θ' ανεβούμε
στην κορυ-
φη!...

ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΝ...

ΟΤΑΝ ΚΑΤΕΒΗΚΑ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΦΥ-
ΓΕΙ ΒΡΗΚΑ ΟΤΙ ΑΠΟΜΕΙΝΕ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΝΝΙΒΑΛΙΚΟ
ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΤΟΥΣ...

ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ!...

ΣΚΕΦΘΗΚΑ ΤΙ ΘΑ ΕΙΧΑ ΠΑΘΕΙ ΑΝ Μ' ΕΒΛΕΠΑΝ
ΚΙ' ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΑ...

Μπόουντα!
Σούη Ούγκα! Κα-
μένε Ροβινσών!...

ΕΥΤΥΧΩΣ, Η ΒΑΡΚΑ ΜΟΥ
ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΑΡΑΓΜΕΝΗ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΠΛΕΥΡΑ. ΕΙΧΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ
ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠ' ΟΤΙ
ΦΑΝΤΑΖΟΜΟΥΝΑ...

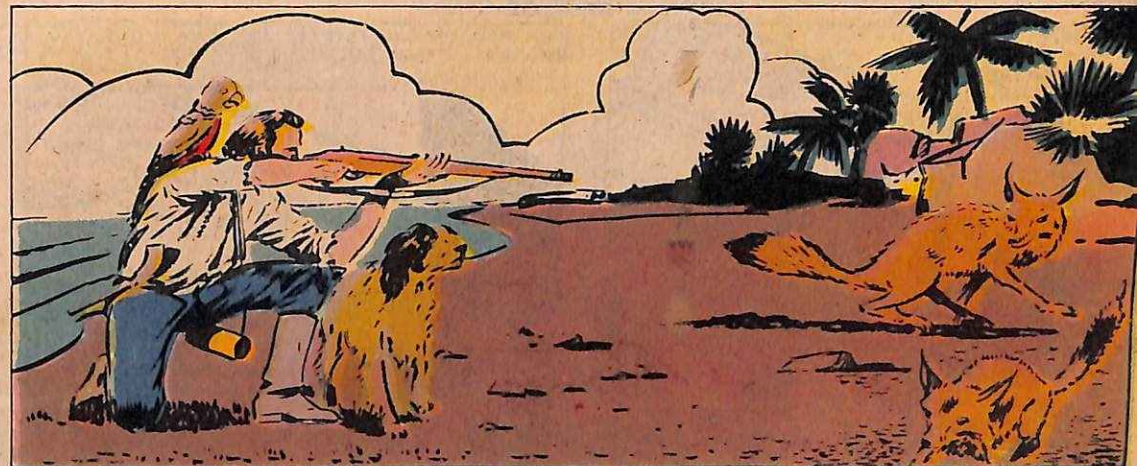

ΜΟΛΟΝΟΤΙ ΗΤΑΝ ΦΟΒΟΣ ΝΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΟΥΝ ΟΠΟΙ-
ΑΔΗΠΟΤΕ ΣΤΙΓΜΗ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗ-
ΣΩ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΟΥ...

ΕΦΘΑΣΑ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΚΑ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝ-
ΤΙΘΕΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ, ΟΠΟΥ...

ΑΛΕΤΟΥΔΕΣ!

ΕΞΑΦΝΑ ΣΗΚΩΣΙΑ ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟΣ
Τ' ΟΠΛΟ ΜΟΥ, ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΥ-
ΡΟΒΟΛΗΣΩ. ΑΝ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΗΨΑΝ
ΕΚΕΙ ΓΥΡΩ Ο ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΘΑ
ΤΟΥΣ ΕΦΕΡΝΕ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ...

ΣΚΟΤΩΣΑ ΚΑΙ ΦΟΡΤΩΣΑ ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ Ο-
ΣΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΧΩΡΕΣΗ...

ΜΗ ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΙΠΟΤΕ ΥΠΟΠΤΟ ΠΗΡΑ ΘΑΡΡΟΣ...

ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΗΤΑΝ ΠΑΜΠΟΛΛΑ ΖΩΑ,
ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΖΩΑ...

ΑΦΗΣΑ ΤΗ ΒΑΡΚΑ ΜΟΥ ΝΑ ΓΛΥΣΤΡΑΗ
ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΩ ΠΩΣ ΜΕ
ΠΑΡΕΣΥΡΕ ΤΟ ΡΕΥΜΑ...

...ΠΟΥ ΣΕ ΛΙ-
ΓΟ ΔΥΝΑΜΩ-
ΣΕ ΤΟΣΟ, ΩΣ-
ΤΕ ΔΕΝ ΜΠΟ-
ΡΟΥΣΑ ΠΙΑ
ΝΑ ΚΥΒΕΡ-
ΝΗΣΩ ΤΗ ΒΑΡ-
ΚΑ ΜΟΥ...

ΣΕ ΛΙΓΟ ΕΙΔΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ ΕΝΑ ΜΟΝΟΕΥΛΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΥΜΑ...

Το ρεύμα θα με τρα-
γήξει κοντά τους.
Θα με δουν και
θα με κύνη-
γίσουν!...

ΚΑΘΩΣ ΠΕΡΝΟΥΣΑ ΕΝΑΝ ΚΟΛΠΙΣΚΟ ΑΡΠΑ-
ΧΤΗΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΛΑΔΙΑ ΕΝΟΣ ΔΕΝΤΡΟΥ...

ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΝΑ ΗΣΥΧΑ-
ΣΗ Η ΘΑΛΑΣΣΑ...

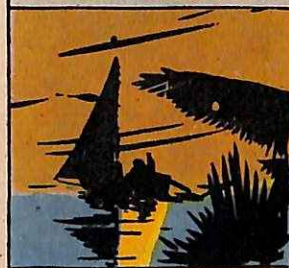
ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΩ-Ι ΔΟΚΙΜΑΣΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ ΑΝΤΙΚΡΥ, ΑΛΛΑ...

Θα περάσω
έδώ τη νύχτα
μου!...

ΜΕ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΚΟΛΥΜΠΗ-
ΣΑ ΠΙΣΩ ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ. Η
ΑΝΑΠΟΔΟΓΥΡΙΣΜΕΝΗ ΒΑΡ-
ΚΑ ΜΟΥ ΗΡΘΕ ΕΟΠΙΣΩ
ΜΟΥ. ΑΝΑΓΚΑΣΤΗΚΑ ΝΑ
ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ.
ΟΤΑΝ ΗΡΘΕ Η ΝΗΝΕΜΙΑ
ΕΙΧΑ ΕΞΑΝΤΑΝΙΣΕΙ ΟΛΕΣ
ΜΟΥ ΤΙΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ...

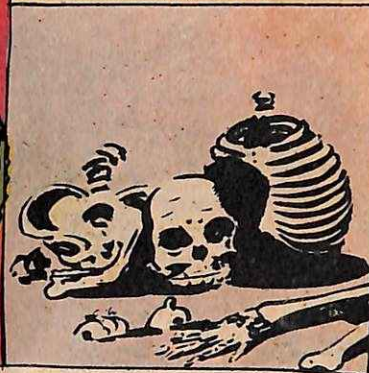

ΜΕ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΑ ΣΤΗΝ
ΑΚΤΗ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΕΙΧΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ...

Δοξάω το Θεό για
τη σωτηρία μου!

ΤΟΣΟ ΕΙΧΑ ΒΙΑΣΤΗ ΝΑ ΓΟΝΑΤΙΣΩ,
ΩΣΤΕ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΣΗΚΩΘΗΚΑ ΠΡΟ-
ΣΕΞΑ ΤΟ ΦΡΙΚΑΛΕΟ ΘΕΑΜΑ... ΝΕΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΟΚΚΑΛΑ!...

ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΟΤΙ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ, ΕΛΑΒΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΜΟΥ: ΣΤΕΡΕΩΣΑ ΑΠΟ
ΜΕΣΑ ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΠΡΟΣ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ...

ΠΕΡΑΣΑΝ ΠΟΛΛΕΣ ΗΜΕΡΕΣ
ΑΓΩΝΙΑΣ, ΠΕΡΑΣΑΝ ΒΔΟ-
ΜΑΔΕΣ. ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΕΔ
ΝΑΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥ-
ΡΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ, ΑΦΟΥ ΒΡΗ-
ΚΑ ΤΡΟΠΟ Ν' ΑΠΟΦΥΓΩ ΤΟ
ΡΕΥΜΑ...

ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΒΙΕΣ ΤΩΝ ΣΩΩΝ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΑ, ΕΚΑΝΑ ΠΟΛΛΑ
ΧΡΗΣΙΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ: ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΙΑ ΟΜΠΡΕΛΛΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ...

ΠΕΡΙΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΥΣ...

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ, ΒΡΗΚΑ ΝΕΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΑ ΜΟΥ ΚΟΝΤΕΥΑΝ ΝΑ ΣΥΘΟΥΝ...

ΕΣΚΑΨΑ ΕΝΑ ΒΑΘΥ ΛΑΚΚΟ...

...ΤΟΝ ΣΚΕΠΑΣΑ ΜΕ ΦΥΛΛΑ...

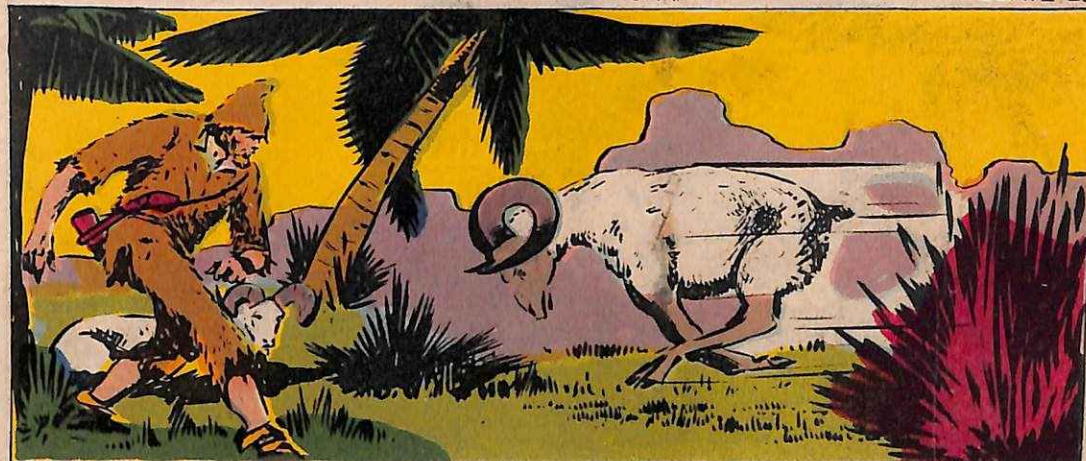
ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΔΕΝ ΕΠΙΑΖΑ ΤΙΠΟΤΕ, ΜΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ...

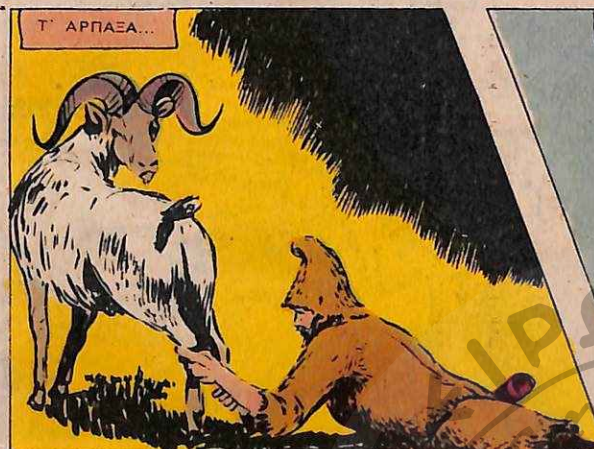
ΕΔΕΞΑ ΤΑ ΔΥΟ ΑΓΡΙΟΓΙΔΑ, ΜΑ ΚΑΘΩΣ Τ' ΑΝΕΒΑΖΑ...

...ΤΟ ΕΝΑ ΤΡΑΓΙ ΜΟΥ ΞΕΦΥΓΕ...

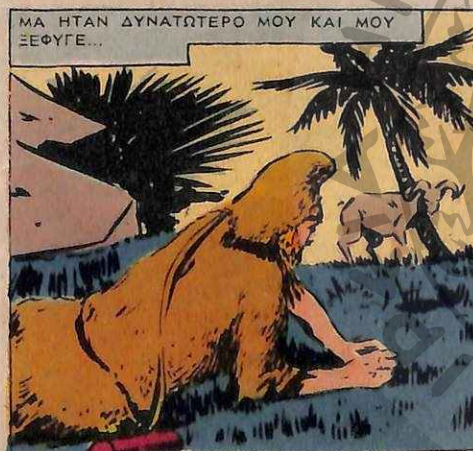
Τ' ΑΡΠΑΞΑ...

ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑ ΝΑ ΤΟ ΔΕΙΩ...

ΜΑ ΗΤΑΝ ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΟΥ ΞΕΦΥΓΕ...

ΥΣΤΕΡΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΕ, ΑΛΛΑ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΥ ΕΠΙΤΕΘΗ...

ΜΟΛΙΣ ΠΡΟΦΘΑΣΑ...

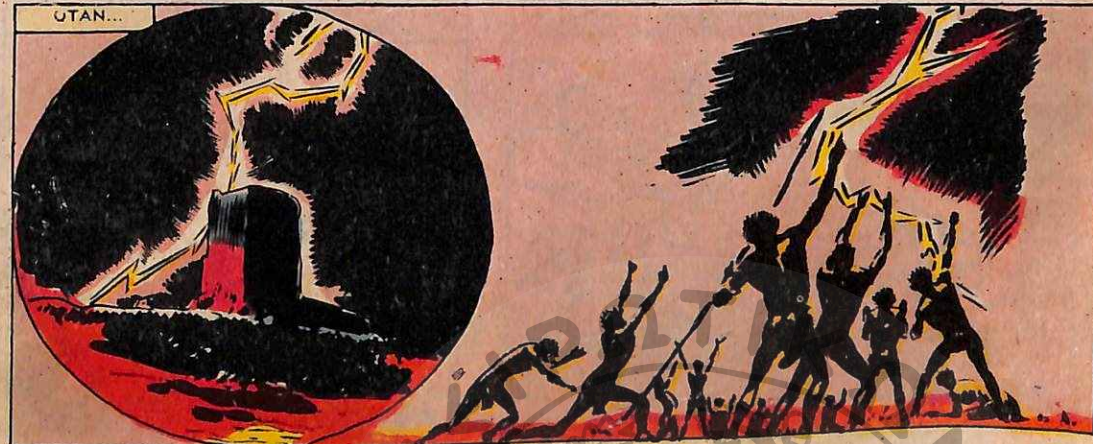
ΕΞΑΦΝΑ ΑΚΟΥΣΑ ΚΡΑΥΓΕΣ. ΑΝΕΒΗΚΑ Σ' ΕΝΑ ΒΡΑΧΟ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΞΑ...

ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΜΟΛΙΣ ΘΑ-
ΧΑΝ ΦΤΑΣΕΙ, ΚΙ' ΑΚΟΥ-
ΣΑΝ ΤΗΝ ΤΟΥΦΕΚΙΑ.
ΤΩΡΑ ΕΨΑΧΝΑΝ ΝΑ ΜΕ
ΒΡΟΥΝ...ΕΡΡΙΞΑ ΜΙΑ ΠΙΣΤΟΛΙΑ ΚΙ' ΑΡΧΙΣΑ ΤΟ
ΤΡΕΞΙΜΟ...

ΚΟΝΤΕΥΑΝ ΝΑ ΜΕ ΦΤΑΣΟΥΝ....

ΟΤΑΝ...

ΕΚΑΝΑΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΚΑΙ...

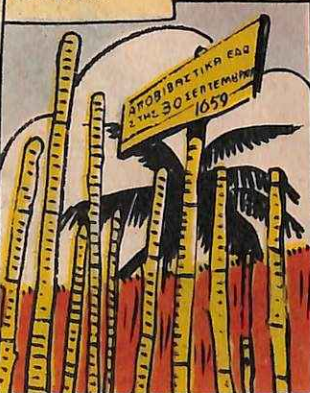
Η ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΞΕΣΠΑΣΕ...

ΕΤΡΕΑ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΟ
ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΜΟΥ. ΗΛ-
ΠΙΖΑ ΠΩΣ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ
ΠΝΙΓΚΑΝ ΜΕ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ, ΓΙΑΤΙ ΑΝ
ΕΙΧΑΝ ΣΩΘΗ ΘΑ ΞΑ-
ΝΑΓΥΡΙΖΑΝ...

ΠΕΡΑΣΑΝ ΜΗΝΕΣ, ΠΕΡΑ-
ΣΑΝ ΧΡΟΝΙΑ, ΔΕΝ ΦΑΝΗΚΕ
ΚΑΝΕΙΣ...

ΒΡΗΚΑ ΠΟΛΛΕΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ. ΕΠΛΕΚΑ ΚΑ-
ΛΑΘΙΑ...

...ΚΑΙ ΠΛΗΙΝΑ ΑΓΓΕΙΑ. ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ, ΒΡΗΚΑ ΕΝΑΝ ΠΗΛΟ ΠΟΥ ΣΚΛΗΡΑΙΝΕ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΙΟ.

ΕΙΧΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΜΟΥ. Σ' ΕΝΑ ΣΑΚΚΙ ΠΟΥ ΠΗΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΟΙΟ, ΑΝΕΚΑΛΥΨΑ ΜΕΡΙΚΑ ΣΠΥΡΙΑ ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ. ΤΑ ΕΣΠΕΙΡΑ ΚΑΙ ΛΙΓΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΑΡΓΙΟΤΕΡΑ

...ΕΠΙΑΣΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΨΩΜΙ ΑΠΟ ΚΑΛΑΜΠΟΚΙ...

ΕΧΤΙΣΑ ΕΝΑ ΦΟΥΡΝΟ ΚΙ' ΕΨΗΣΑ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΡΒΕΛΙΑ ΚΑΛΑΜΠΟΚΟΨΩΜΟ...

ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ...

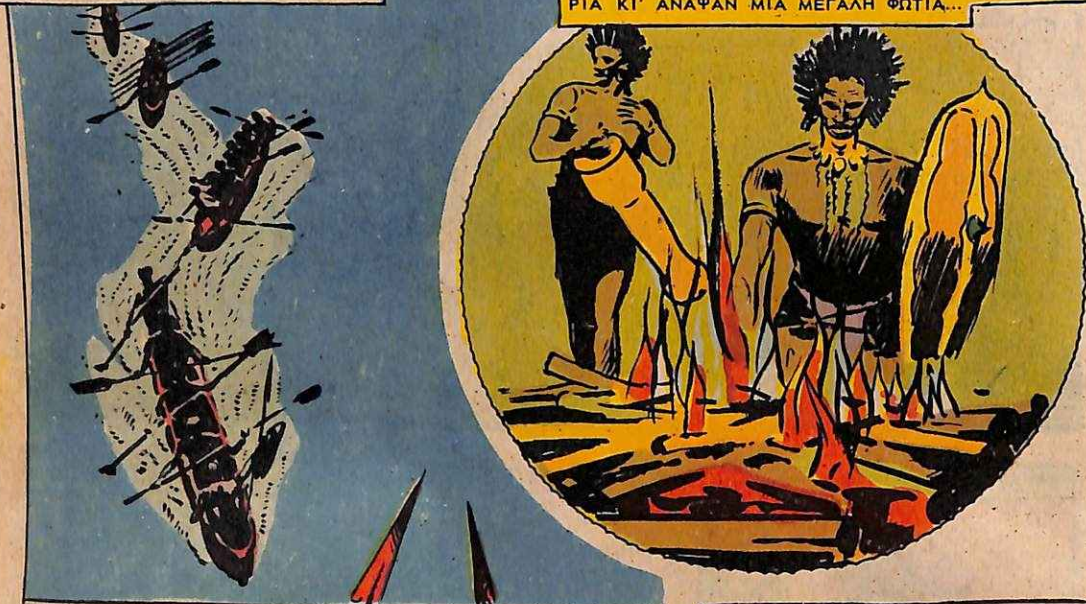
ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ 25 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ... ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΧΡΟΝΟ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΑΝ ΟΙ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ...

ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΕΙΔΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΦΟ...

ΒΗΚΑΝ ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ. ΜΑΖΕΨΑΝ ΞΥΛΑ ΚΑΙ ΚΛΑ-
ΡΙΑ ΚΙ' ΑΝΑΨΑΝ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΩΤΙΑ...

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΤΙΑ ΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝΑΝ ΑΓΡΙΟ ΧΟΡΟ, ΣΑΝ
ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΝ ΓΙΑ ΚΑΜΜΙΑ ΒΑΡΒΑΡΗ ΓΙΟΡΤΗ...

ΜΟΝΟΜΙΑΣ Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ.
ΤΡΕΙΣ ΑΓΡΙΟΙ ΠΗΓΑΝ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΒΑΡ-
ΚΕΣ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΑΝ ΚΟΥ-
ΒΑΛΩΝΤΑΣ...

...ΘΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΤΟΥΣ.
ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ ΣΤΗΘΗΚΕ ΕΝΑ ΚΑ-
ΖΑΝΙ ΚΑΙ...

...ΕΝΩ Ο ΕΝΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΔΥΣΤΥΧΟΥΣ
ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΘΑΝΑΤΩΝΟΝΤΑΝ, Ο ΑΛ-
ΛΟΣ, —ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΠΑΛΗΚΑΡΙ ΑΠΟ
ΑΛΛΗ ΦΥΛΗ— ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΤΡΕΜΟΝΤΑΣ
ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥ...

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕ-
ΞΑΝ ΕΣΠΑΣΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΚΙ' ΕΦΥΓΕ...

ΑΓΡΙΟ ΚΥΝΗΓΙ ΑΡΧΙΣΕ...

Ο ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΣ ΝΕΟΣ ΕΡΧΟΤΑΝ ΠΡΟΣ
ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΜΟΥ. ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ Η-
ΤΑΝ ΕΝΑ ΡΥΑΚΙ ΠΟΥ ΤΟ ΠΗΔΗΣΕ
ΕΥΚΟΛΑ...

ΟΙ ΔΙΩΚΤΕΣ ΤΟΥ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΑΝ
ΝΑ ΠΛΗΝΤΟΥΝ...

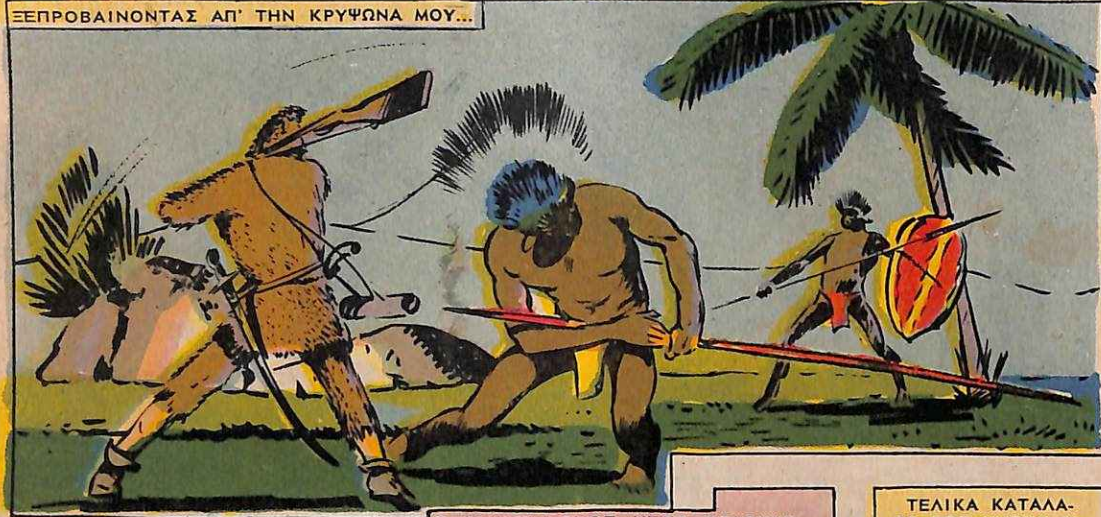

ΑΝΑΓΚΑΣΤΗΚΑΝ
ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΜΕΣ'
ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΝΑ
ΞΑΝΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΟ
ΚΥΝΗΓΙ. ΤΟΤΕ ΚΙ'
ΕΓΩ ΦΑΝΕΡΩΘΗ-
ΚΑ...

ΞΕΠΡΟΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΡΥΨΩΝΑ ΜΟΥ...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΤΟΙΜΑΣΤΗΚΕ ΝΑ ΜΕ ΛΟΓΚΙΣΗ, ΑΛΛΑ...

ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΦΑΝΕΡΟ ΣΗΜΑΔΙ ΠΩΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΔΟΥΛΟΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ...

Ο ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΣ ΝΕΟΣ ΣΤΑΘΗΚΕ ΕΚΠΛΗΚΤΟΣ ΜΠΡΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΕΣΜΕΝΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΟΥ...

ΤΕΛΙΚΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΠΩΣ ΗΜΟΥΝ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΚΙ' ΕΠΕΣΕ ΣΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣΕ ΤΟ ΧΩΜΑ...

ΜΑ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ. Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΓΡΙΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΚΟΤΩΗ...

ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΣΤΙΓΜΗ...

ΚΑΘΩΣ ΕΠΕΦΤΑ ΚΑΤΩ Ο ΑΓΡΙΟΣ ΠΟΥ ΕΣΩΣΑ ΣΠΑΘΙ ΜΟΥ

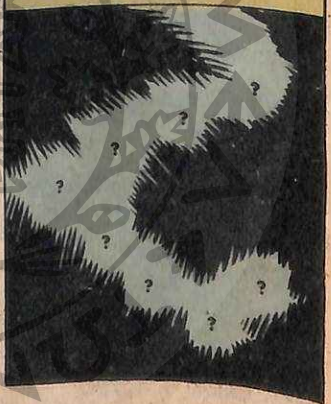
ΚΙ' ΕΚΟΨΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΤΟΥ. ΥΣΤΕΡΑ, ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ, ΕΣΚΑΨΕ ΕΝΑ ΒΑΘΥ ΤΑΦΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ. ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΟΝ ΠΗΡΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΜΟΥ, ΟΠΟΥ ΜΕ ΔΙΣΤΑΓΜΟ ΔΟΚΙΜΑΣΕ ΛΙΓΟ ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΣΤΑΦΙΔΕΣ...

ΣΑΝ ΕΦΑΓΕ ΜΟΥ ΕΚΔΗΛΩΣΕ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΑΦΟΙΩΣΗ ΤΟΥ...

ΕΙΧΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΙ ΕΝΑ ΦΙΛΟ... ΘΑ ΤΟΥ ΜΑΘΑΙΝΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ... ΜΑ ΠΡΩΤΑ ΕΠΡΕΠΕ, ΝΑ ΤΟΥ ΔΩΩ ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ. ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΝ ΕΒΓΑΖΑ;

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟΝ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗ ΜΟΥΔΩ-
ΣΕ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ...

ΑΥΤΟ ΘΑ ΗΤΑΝ Τ' ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ...

ΤΟΥ ΕΚΑΝΑ ΡΟΥΧΑ...

ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΜΑΘΑ ΝΑ ΤΡΩΗ ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΓΙΑΤΙ Ο
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, ΣΑΝ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΣ, ΜΟΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΚΡΕ-
ΑΣ ΕΤΡΩΓΕ...

Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΑΘΑΙ-
ΝΕ ΠΟΛΥ ΓΡΗΓΟΡΑ Τ'
ΑΓΓΛΙΚΑ, ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ
ΜΠΟΡΕΣΕ Ν' ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΜΟΥ.
ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΡΧΟΤΑΝ ΚΑΙ
ΠΩΣ ΤΟΝ ΕΠΙΑΣΑΝ ΑΙ-
ΧΜΑΛΩΤΟ...

Πατρίδα μου εκεί πέρα. Σα-
ράντα μίλια! Δικοί μου δυ-
νατοί! Νίκησαν έχθρό!...

Δικοί μου τούς
τρώνε!...

Έκτός άσπρους
ανθρώπους. "Ασ-
προι άνθρω-
ποι ήρθαν έ-
μάς, ναυαγοί εί-
ναι καιρό μα-
ζί μας. Φί-
λοι μας!...

Παρασκευά, τί θάλεγες νά
πήγαινες στον τόπο σου και
νάλεγες στους λευκούς νά έρ-
θουν νά με πάρουν από δώ;

ΑΡΧΙΣΑΜΕ ΤΟΤΕ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΜΕ ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ ΜΕΓΑ-
ΛΥΤΕΡΗ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ. ΜΑ ΣΕ ΛΙΓΟ ΑΡΧΙΣΑ Ν' ΑΝΗΣΥΧΩ...

ΗΡΘΕ Η ΜΕΡΑ ΝΑ ΦΥΓΗ Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ. ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΕΜΠΑΙΝΕ ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ, ΒΗΚΕ ΠΑΛΙ ΕΞΩ...

Ἐσὺ ἀφέντης μου. Ἐγὼ πᾶς μὲ σένα ἢ μένεις μὲ σένα. Ὅχι χωρὶς ἐσένα!

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΑ ΠΙΑ Ν' ΑΜΦΙΒΑΛΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ...

ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΟΥΝ ΝΑ ΜΠΩ ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ, ΟΤΑΝ...

ΕΤΡΕΞΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΜΟΥ ΚΙ' ΩΠΛΙΣΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ...

ΟΧΥΡΩΘΗΚΑΜΕ Σ' ΕΝΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟ ΜΕΡΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ.

ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΝΑΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑ: ΕΝΑ ΛΕΥΚΟ!...

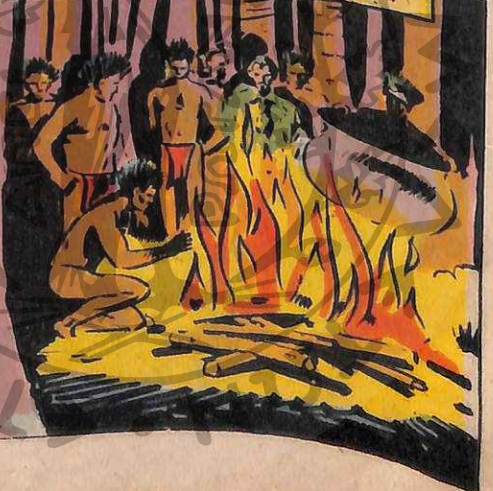
ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ...

ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥΣ ΔΑΣΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ...

ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΜΠΗΚΑΝ ΜΕΣ' ΤΟ ΔΑΣΟΣ...

ΠΕΡΑΣΑΜΕ ΑΠΟ ΔΕΝΤΡΟ ΣΕ ΔΕΝΤΡΟ...

Τώρα βρισκόμαστε πιο κοντά τους!

Νά σημαδεύεις τους άγριους, Παρασκευά. Όταν πω «έτοιμος», θά πυροβολήσης!

Θά κάνω!

ΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟ ΚΑΡΦΩΘΗΚΑΝ ΜΑΧΑΙΡΙΑ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΣΦΑΓΗ. ΟΙ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ ΞΕΣΠΑΣΑΝ Σ' ΕΝΑ ΑΓΡΙΟ ΧΟΡΟ...

Έξαφνα

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΑΝΤΗΧΗΣΕ:

ΕΤΟΙΜΟΣ!

Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΕ ΜΙΜΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ ΚΙ' ΑΥΤΟΣ...

ΚΥΝΗΓΗΣΑΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΕΥΓΑΝ...

ΟΙ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ ΠΗΔΗΣΑΝ Σ' ΕΝΑ ΜΟΝΟΞΥΛΟ...

ΤΟ ΜΟΝΟΞΥΛΟ ΓΕΜΙΣΕ ΝΕΡΟ ΚΙ' ΑΝΑΠΟΔΟΓΥΡΙΣΕ...

...ΚΑΝΕΙΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ ΔΕΝ ΞΑΝΑΦΑΝΗΚΕ...

ΑΝ Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Ή ΕΓΩ ΚΟΙΤΑΖΑΜΕ ΠΙΣΩ ΜΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΗΜΑΣΤΕ ΤΟΣΟ ΗΣΥΧΟΙ...

ΗΤΑΝ ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΕΒΑΣΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ...

ΟΤΑΝ...

...Ο ΠΕΛΩΡΙΟΣ ΑΓΡΙΟΣ ΟΜΩΣ ΗΤΑΝ ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΟΣ ΜΟΥ...

Μ' Έσωσες, αφέντη. Τώρα έσωσα εγώ έσένα!

Τί καλά πού σ' έμαθα να χειρίζεσαι το όπλο!...

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΕΝΑ ΒΟΓΓΗΤΟ...

Κι' άλλος αιχμάλωτος!

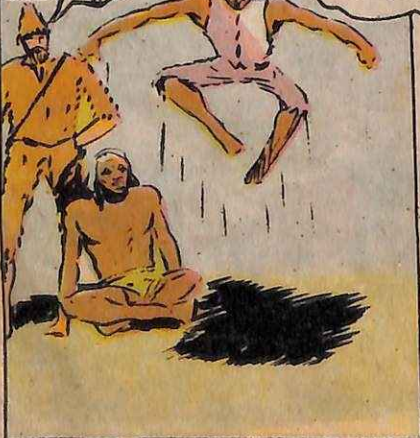
ΜΟΛΙΣ ΤΟΝ ΒΓΑΛΑΜΕ ΕΞΩ Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΦΩΝΑΖΗ ΚΑΙ ΝΑ ΠΗΔΑΝ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ...

ΜΑ Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΝΤΙ ΓΙ' ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΥΝΕΧΙΣΕ ΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ...

Παρασκευά, σταμάτησε! Τί έπαθες;

Πατέρας μου! Πατέρας μου!

Αυτός! Δικός μου πατέρας!

Περιποιήσου τον πατέρα σου, Παρασκευά, και ρώτησέ τον πώς τον έπιασαν. Έγώ πάω στον λευκό...

Σ' ευχαριστώ! Χωρίς έσένα τώρα θα ήμουν ψητός!...

Οι άγριοι μ' είχαν δέσει πολύ σφιχτά. Με δυσκολία περπατώ!

Θα έρθης σπίτι μου να ξεκουρασθής, και να μου πής όλη την ιστορία σου.

Είμαι Ισπανός. Πήγαίνα στην Αβάνα όταν το πλοίο μας ναυάγησε και με λίγους συντρόφους έπεσα στα χέρια των άγριων. Γίναμε καλοί φίλοι.

Ο Παρασκευάς μου διηγήθηκε για τους λευκούς που ζούσαν μαζί τους. Πώς πιαστήκατε όμως αιχμάλωτος;

Χδάνγκα! Σά Μπεντούγκα Μάσα!

Πατέρας μου λέει, αυτός και άλλοι άνθρωποι πήγαν μακριά κυνηγι. Έχθροι δρῆκαν, έφεραν εδώ ψήσουν, φάνε!...

Δέν φανταζόμουν ποτέ ότ' έουσε κανείς σ' αυτό τό νησί...

ΔΙΗΓΗΘΗΚΑ ΣΤΟΝ ΙΣΠΑΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥ

Και ζήσατε όλα αυτά τα χρόνια μοναχός σας, χωρίς να σας παρουσιαστή εύκαιρία να φύγετε!

Καιμιά, ως την ημέρα που ήρθε ο Παρασκευάς. Έτοιμαζόμουν να πάω μαζί του όταν ήρθατε...

Δεν θα κάνατε καλά. 'Απ' εκεί δεν μπορούμε να φύγουμε. Δεν έχουμε εργαλεία για να φτιάξουμε ένα πλοίο που να μάς παίρνη όλους.

'Εγώ έχω κι' έργα λεία και όπλα και με τόσα χέρια μπορούμε να κάνουμε ένα γερό πλοίο. 'Αλλά υπό έναν όρο...

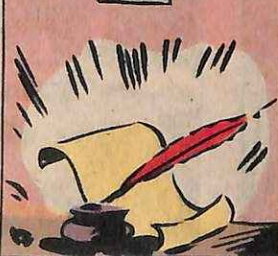

...να μη με πάτε αιχμάλωτο στην 'Ισπανία. Οι γώρες μας είναι σέ πόλεμο!

Θα μιλήσω στους φίλους μου και θα πάρω τον λόγο τους.

ΚΑΝΟΝΙΣΑΜΕ ΩΣΤΕ Ο ΙΣΠΑΝΟΣ ΚΙ' Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΓΡΑΠΤΗ ΕΓΓΥΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΚΙ' ΎΣΤΕΡΑ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ...

Πήγαίνε τους κι' αυτό το καλαμπόκι!...

Θα ένθυσιασθούν σαν τ' ιδούν. Έχουν ελάχιστο τρόφιμα!...

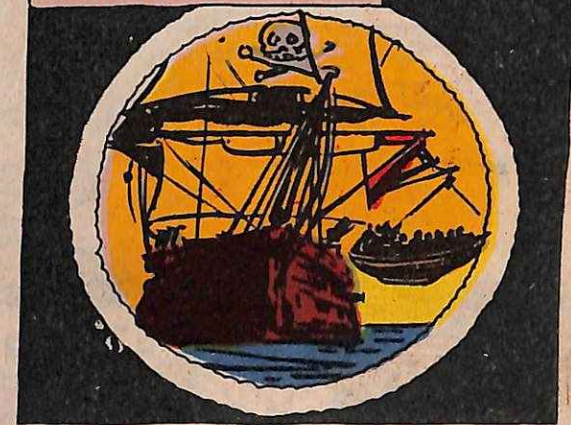

ΜΟΛΙΣ ΟΜΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΥΦΗ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ, ΣΤΑΘΗΚΑΜΕ ΕΚΠΛΗΚΤΟΙ!

Πέρα κεϊ! Ένα καράβι!

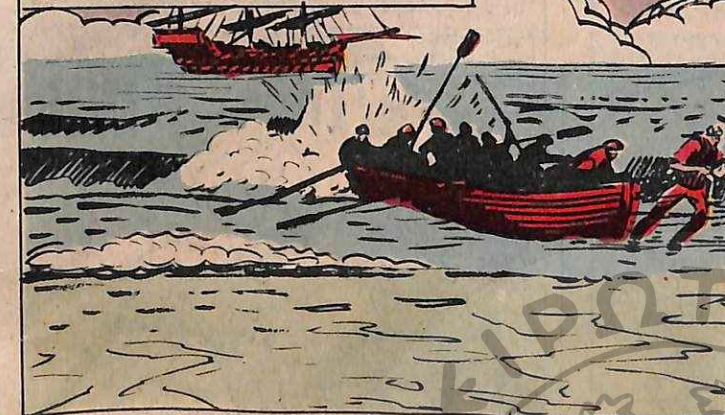
ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΠΛΗΣΙΑΖΕ...

Είναι εγγλέζικο! 'Αλλά πειρατικό!...

ΚΑΤΕΒΑΣΑΝ ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΡΑ...

ΚΙ' ΑΥΤΟΙ ΕΦΕΡΝΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ...

Κοίτα! 'Ασπροι άνθρωποι ψήνουν και τρώνε ανθρώπους σαν αγριοί!...

Δεν τους τρώνε, αλλά μπορεί να τους σκοτώσουν!

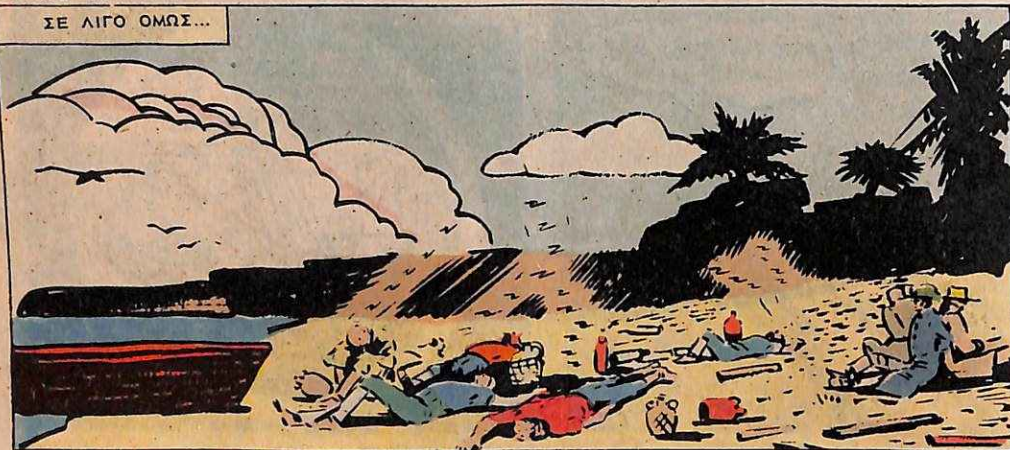
ΕΣΤΕΙΛΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΝΑ ΦΕΡΗ ΟΠΛΑ ΕΝΩ ΕΜΕΙΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΜΕ ΤΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ...

Πίνετε συντροφοί! 'Υστερα θα ρίξουμε μία ματιά σ' αυτό το καταραμένο νησί!...

ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΜΩΣ...

Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΕΦΕΡΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗΚΑΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ...

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΞΑΦΝΙΑΣΤΗΚΑΝ...

Ποιοί είστε;
Γιατί είστε
δεμένοι;

Δύο απ' τους ναύτες έπεισαν τους άλλους να το κάνουν πειρατικό για να κερσέψουν τις θάλασσες. 'Αν μπορούσα να τους προλάβω! 'Αν μπορούσα να το ξαναπάρω στα χέρια μου!

"Όλες τις συμφορές μου τις έπαθα εξ αιτίας ενός πειρατικού. Είναι πιο επικίνδυνα κι από τη μεγαλύτερη φουρτούνα. Πρέπει να προλάβουμε το κακό!..."

Θα τους αιχμαλωτίσουμε τώρα που κοιμούνται!...

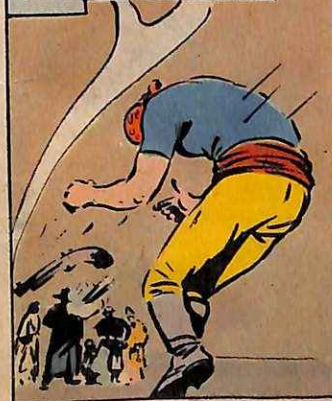

ΚΑΘΩΣ ΟΜΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΩΝΑΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΣ ΕΝΑΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΞΥΠΝΗΣΕ...

Να πάρη ό δ..

ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ, ΜΑ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ!

'Απάνω τους, παιδιά!...

ΠΡΙΝ ΠΡΟΦΤΑΣΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΝ...

ΜΕΡΙΚΟΙ ΔΟΚΙΜΑΣΑΝ ΝΑ ΣΗΚΩΘΟΥΝ, ΑΛΛΑ...

Ξέρεις κι
εγώ να
χιτυπάς!

ΟΣΟ ΠΛΗΣΙΑΣΑΜΕ Ο ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΑΖΕΥΕ ΤΑ ΠΕΣΜΕΝΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥΣ...

Παραδίδεσθε ή θέλετε να ή-
δητε τί θα πη άληθινό
τουφεκίδι!

Παραδινόμαστε!
Παραδινόμαστε!

Εμείς δέν θέλαμε να τά
βάλομε μαζί σου, καπετάνιε.
Μά ό Γουίλ κι' ό Τόμ Σμύθ
μάς ξεσήκωσαν!

Ποιοί είναι
αυτοί;

Ό Γουίλ είναι αυτός στη
μέση. Ό Τόμ Σμύθ είναι
στό καράβι.

ΔΙΕΤΑΞΑ ΝΑ ΔΕΣΟΥΝ ΤΟΝ ΓΟΥΙΛ...

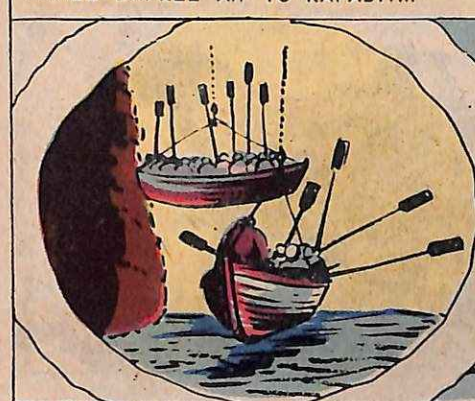
Ό Γουίλ κι' ό Τόμ Σμύθ εί-
ναι οι κακοποιοί, κι' ό Τόμ
Σμύθ είναι ό χειρότερος
απ' τους δυό!...

Αυτό που πρέπει
να κάνουμε είναι
να ξαναπαρού-
με τό πλοίο!

Δύσκολο πράγμα! Είναι
46 άνδρες άπάντα, κι' ό
Τόμ Σμύθ τους κρατάει όλους
στά χέρια του!...

ΕΞΑΦΝΑ, ΕΙΔΑΜΕ ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΥΝ ΚΙ' ΑΛΛΕΣ ΒΑΡΚΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ!...

Είναι πάνω
από μία ντου-
ζίνα!...

Θάρχωνται έξω για να ή-
δούν γιατί δέν γύρισαν
άκομη!...

Όταν προχωρήσουν στο έσωτερικό, θα πά-
ρουμε τίς βάρκες τους και θα πάμε στό πλοίο.
Κι' όταν τό καταλάβουμε θα γυρίσουμε πίσω και
θα τους συλλάβουμε!

Σπουδαίο
σχέδιο!

ΟΙ ΒΑΡΚΕΣ ΒΗΚΑΝ ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ...

Εσείς να περιμέ-
νετε εδώ, κι' εμείς
θα κοιτάζουμε
για τους άλ-
λους!

Μ' αυτούς που άφη-
σαν πίσω χαλούν τά
σχέδιά μας. "Αν
μάς δούν θό φωνά-
ζουν!...

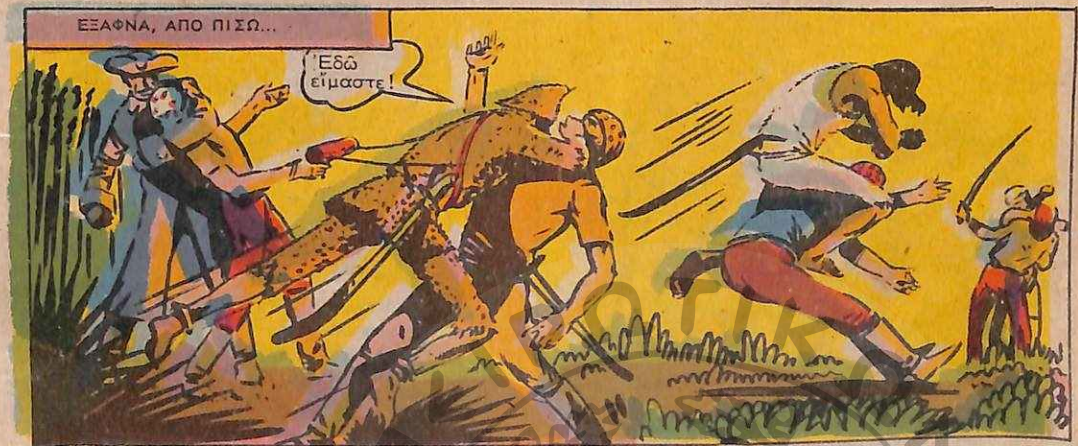
ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ...

Δέν άπαντούν!
Κάτι βάπαθαν!...

Ας ψάξουμε πα-
ραμέσα. Θα τρι-
γυρίσαν μεθυσμέ-
νοι!...

ΤΟΥΣ ΕΙΧΑΜΕ ΠΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ, ΟΤΑΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΑΟΠΛΟΙ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΕΙΠΑΝ ΟΤΙ ΕΙΧΑΝ ΠΕΙ ΚΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΟΛΟΙ ΜΕ ΚΟΙΤΑΖΑΝ Μ' ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΘΩΣ ΠΗΡΑ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ...

Μην δοκιμάσης να με γελάσεις. Ξέρω τα σήματα!...

ΣΗΚΩΣΑ ΤΙΣ ΣΗΜΑΙΕΣ...

Έμπρός! Άλλα δέκα μένουν ακόμη να μετρήσω!

...ΜΕ ΜΙΑ ΓΟΡΓΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ...

Πιάστε τον! Τόν έπιασα!

ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ ΤΟΥ ΓΟΥ'ΙΛ ΕΙΧΑΝ ΠΙΕΣΕΙ ΤΗΝ ΣΚΑΝΔΑΛΗ...

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΕΝΑΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ ΑΝΤΗΧΗΣΕ...

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ ΟΤΑΝ...

Ο ΓΟΥ'ΙΛ ΗΤΑΝ ΝΕΚΡΟΣ. ΕΥΤΥΧΩΣ Ο ΝΑΥΤΗΣ ΠΟΥ ΧΤΥΠΗΣΕ ΕΙΧΕ ΠΛΗΓΩΘΗ ΕΛΑΦΡΑ. ΤΟΝ ΒΑΛΑΜΕ ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ ΚΙ' ΥΣΤΕΡΑ ΜΠΗΚΑΜΕ ΚΙ' ΕΜΕΙΣ, ΑΦΟΥ ΜΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΚΙ' ΕΒΑΛΑ ΕΝΑ ΝΑΥΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ...

Λάντη!

ΕΙΧΑ ΞΕΧΑΣΕΙ ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΜΟΥ ΣΚΥΛΟ...

Καλέ μου σύντροφε!

ΞΑΝΟΙΧΤΗΚΑΜΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ...

ΥΣΤΕΡΑ, ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ
ΞΕΝΟΙΑΣΤΟΥΣ, ΤΡΑΒΗΣΑΜΕ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ...

ΔΕΝ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΚΙΝΗΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΥΠΟΨΙΑ Σ'
ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΣΤΟ
ΠΛΟΙΟ, ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟ Μ' ΑΙΦΝΗ-
ΔΙΑΣΜΟ ΗΤΑΝ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ
ΠΕΤΥΧΟΥΜΕ...

Γιατί αργή-
σατε τόσο;

Ψάχναμε
νά βρούμε τούς
άλλους. Είχαν
περιπλανηθή
μέσα στο νη-
σί!...

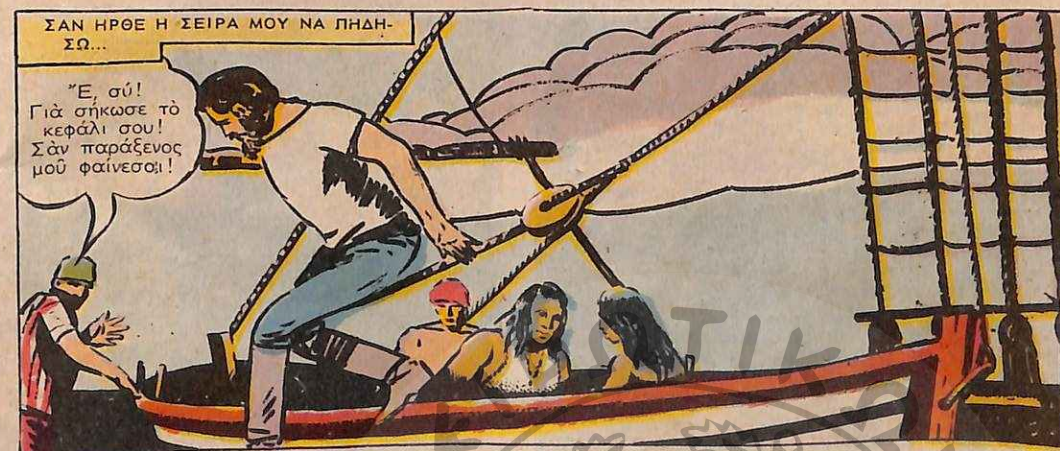
"Ισα,
παιδιά!

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΥΠΟΨΙΑΣΘΗ ΤΙΠΟΤΕ...

Πού βρήκατε
τό σκυ-
λο;

Τριγύριζε
στο νησί. Καλό σκυλάκι
φαίνεται. Τό πήραμε γιά
τό καράβι!...

ΣΑΝ ΗΡΘΕ Η ΣΕΙΡΑ ΜΟΥ ΝΑ ΠΗΔΗ-
ΣΩ...

"Ε, σύ!
Γιά σήκωσε τό
κεφάλι σου!
Σάν παράξενος
μού φαίνεσαι!

Ποιος είσαι;
Δέν σ' έχω
ξαναϊδή!...

Αγριοί!
Από πού ήρθαν
αυτοί;

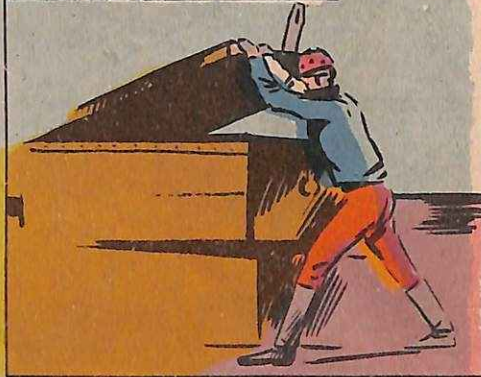
Πού είναι ο
Γουίλ; Κάτι τρέ-
χει μαζί
σας!...

Ό,τι κι' αν είναι θά ξεκα-
θαριστή!...

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΑΛΛΟΙ ΝΑΥΤΕΣ ΕΠΡΕΞΑΝ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΜΠΟΥΚΑΠΟΡΤΕΣ...

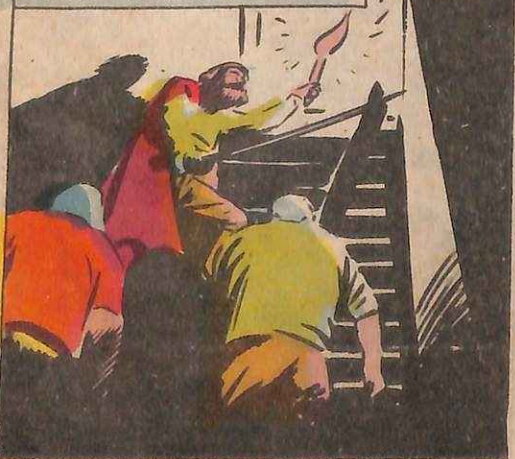
ΕΝΟΣΩ ΕΠΑΝΩ ΧΤΥΠΟΜΑΣΤΕ...

Μας κλείδωσαν! Άνοιξτε την μπουκαπόρτα!... Ο Τόμ Σμιθ σας λέει ν' ανοίξετε, γιατί αλλιώς θα σας σφάζει όλους!...

ΑΝΑΨΕ ΓΟΡΓΑ ΕΝΑ ΔΑΥΛΙ...

ΠΟΥ ΕΚΑΨΕ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΚΑΠΑΚΙ...

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ Ο ΑΙΦΗΝΔΙΑΣΜΟΣ ΜΑΣ ΕΙΧΕ ΠΕΤΥΧΕΙ!...

Ναί! Ναί! Ναί!

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ...

Με προδώσατε, έ; Τώρα θα σας δείξω, παλιοτόμαρα! Τούτο το σακί είναι γεμάτο μπαρούτι. Φτάνει να κατεδάσω το δαυλί μου, κι' όλο το καράβι θα τιναχτεί. Και θα το κάνω, αν δεν μ' υπακούσετε!...

Η θα ύποταχθήτε και θα βάλετε τον καπετάνιο και τους άλλους στα σίδερα... ή τι νάζω το πλοίο στον αέρα!

ΞΕΡΑΜΕ ΠΩΣ Ο ΤΟΜ ΣΜΙΘ ΘΑ ΕΚΤΕΛΟΥΣΕ ΤΗΝ ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ ΟΠΩΣ ΚΙ' Ο ΑΛΛΟΣ ΠΡΟΤΙΜΟΥΣΕ ΝΑ ΠΕΘΑΝΗ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΓΥΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ ΑΛΥΣΣΟΔΕΤΟΣ...

ΚΟΙΤΑΖΑΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟ, ΜΑ ΕΚΕΙΝΟΣ ΔΕΝ ΣΚΕΠΤΟΤΑΝ ΠΑΡΑ ΝΑ ΣΩΣΗ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ...

Ο ΤΟΜ ΣΜΙΘ ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΔΑΥΛΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΚΚΟ...

Ψέματα λέει! Δεν έχει μπαρούτι αυτό το σακί!...

ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΜΑΣ ΔΕΝΟΥΝ...

Εκείνο είναι το σακί με το μπαρούτι!... Ποιο σακί;

ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΠΟΣΠΑΣΕΙ ΑΛΛΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟΥΣ ΑΡΠΑΞΑ ΕΝΑΝ ΚΟΥΒΑ ΓΕΜΑΤΟ ΝΕΡΟ...

Βρεγμένο μπαρούτι δεν πιάνει φωτιά!...

ΜΟΛΙΣ ΕΒΡΕΞΑ ΤΟ ΜΠΑΡΟΥΤΙ...

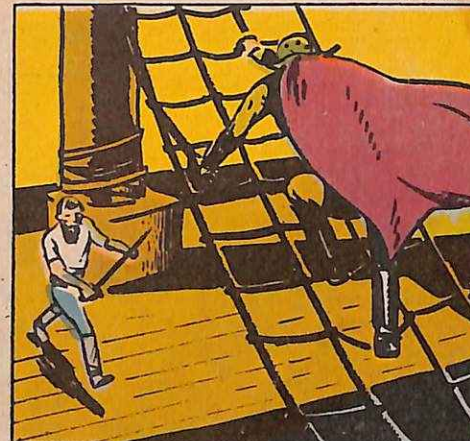

ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΕΒΑΛΑΝ ΚΑΤΩ Μ' ΕΥΚΟΛΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΣΙΑΣΤΕΣ, ΑΛΛΑ...

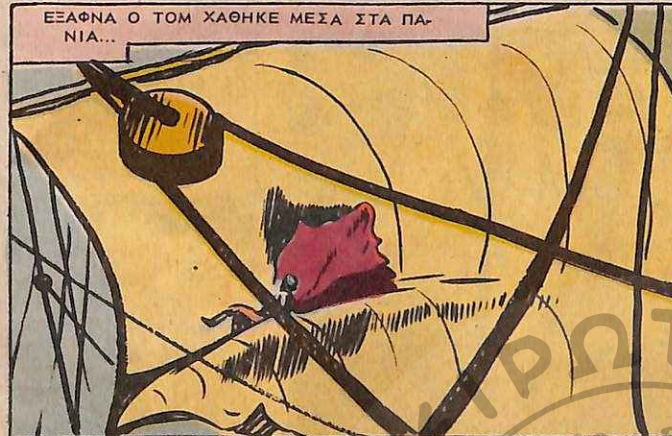
...ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΦΑΣΑΡΙΑ Ο ΤΟΜ ΣΜΙΘ ΞΕΦΥΓΕ...

ΑΝΕΒΗΚΕ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΤΑΡΤΙ ΚΑΙ ΤΡΑΒΗΣΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΥΜΗ. ΕΤΡΕΞΑ ΠΙΣΩ ΤΟΥ...

ΞΕΑΦΝΑ Ο ΤΟΜ ΧΑΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΑΝΙΑ...

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΑΣ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΚΟΥΝΙΕΤΑΙ ΕΠΙΦΟΒΑ...

ΑΚΟΥΣΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΥΣ...

Πιάστε τον! Θα ριξη έξω το καράβι!

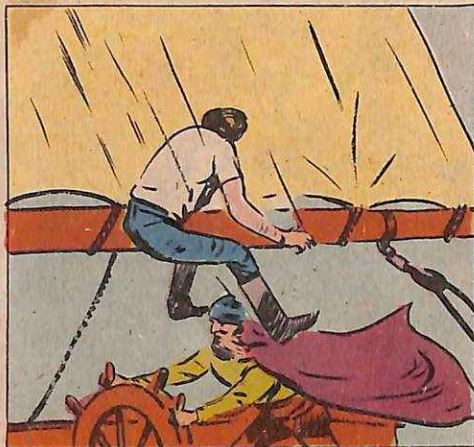
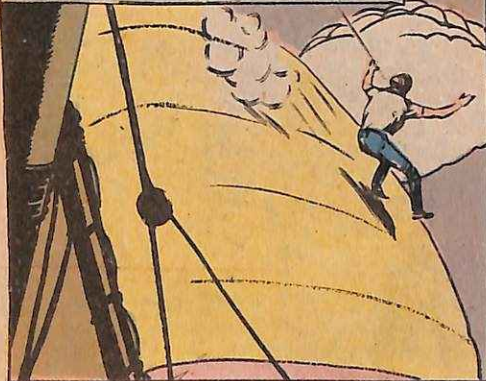
ΚΟΙΤΑΖΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΕΙΔΑ ΤΟΝ ΤΟΜ ΣΜΙΘ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ...

Χά χα χα! Θα σας πνίξω όλους! Χα χα! Χα χα!

ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΧΑΣΩ ΟΥΤΕ ΣΤΙΓΜΗ. ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΡΑΒΟΥΣΕ ΟΛΟ-Ι-ΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ...

ΜΟΛΙΣ ΠΡΟΦΤΑΣΑ Ν' ΑΡΠΑΞΩ ΤΟ ΤΙΜΟΝΙ ΑΠ' ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ...

ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΜ ΣΜΙΘ ΣΤΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΠΕΙΘΝΙΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΥΣ, ΣΥΝΕΧΙΣΑΜΕ ΧΩΡΙΣ ΑΛΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ...

ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 1687, ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ ΣΧΕΔΟΝ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟΥΣΙΑ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΛΛΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ ΠΟΥ ΤΟ ΕΝΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ;

Εμένα άρεσεις μεγάλη πολιτεία!

ΔΑΝΙΗΛ ΝΤΗΦΟΕ

Στις αρχές του 18ου αιώνα, ο φάλαγγας ήταν ένα από τα κοινότερα βασανιστήρια που χρησιμοποιούσε η αγγλική δικαιοσύνη για να τιμωρή όσους είχαν κάνει διάφορα αδικήματα. Την ημέρα εκείνη του 1702, ο κατάδικος που ήταν καθηλωμένος στον φάλαγγα είχε συγκεντρωμένο γύρω του ένα πλήθος που τον κοίταζε με μεγάλη συμπάθεια και λύπη. Ο κατάδικος αυτός, ένας αδύνατος άνδρας, ως 40 ετών, με ξευπνά σταχτιά μάτια και καμπουρωτή μύτη, δεν ήταν άλλος από τον γνωστό συγγραφέα Δανιήλ Ντηφόε. Το «Έγκλημα» του Ντηφόε ήταν πώς είχε γράψει ένα σατυρικό φυλλάδιο όπου κορόιδευε τους Τόρρυς, δηλαδή το συντηρητικό κόμμα που κυβερνούσε τότε την Αγγλία. Αποτέλεσμα ήταν να τον συλλάβουν αμέσως, να τον δικάσουν και να τον καταδικάσουν σε φυλάκιση επ' άοριστον και σε 30 ημέρες φάλαγγα.

Η τιμωρία όμως αυτή δεν φόβισε τον θαρραλέο Ντηφόε. Από μέσα από την φυλακή άρχισε να ετοιμάζει μια εφημερίδα, την «Επιθεώρηση», όπου εξέφραζε πιο ελεύθερα ακόμη τις πολιτικές του ιδέες. Η εφημερίδα εκείνη ήταν ο πρόδρομος των σημερινών εφημερίδων.

Δεν ξέρομε πολλά για τα πρώτα χρόνια του Ντηφόε. Γεννήθηκε το 1661, ο πατέρας του ήταν χασάπης και προωριζόταν για το ιερατικό στάδιο. Ωστόσο, δεν αισθανόταν μεγάλη κλίση για να γίνει κληρικός και προτίμησε να επιδοθεί στο εμπόριο, αλλά κι αυτή την δουλειά την εγκατέλειψε γιατί δεν ήταν γεννημένος για επιχειρηματίας. Έπεδόθη, λοιπόν, στη δημοσιογραφία και στην πολιτική, κι' εκεί μ' όλο που δεν κέρδιζε χρήματα, απέκτησε, ωστόσο, σημαντική φήμη και μεγάλο κύρος. Για πρώτη φορά αφήγημα και μεγάλο κύρος. Για πρώτη φορά άναγνώριση ή αξία του το 1701, όταν έγραψε ένα σατυρικό ποίημα: «Ο Γνήσιος

«Αγγλος», όπου υπερασπιζόταν τον Βασίληα, Γουλιέλμο της Οράγγης. Ένα χρόνο αργότερα τον συνέλαβαν, αλλά ύστερα από λίγους μήνες οι φίλοι του εφόρτισαν κι' αποφυλακίστηκε.

Την μεγαλύτερη δόξα όμως ο Ντηφόε την απέκτησε όχι με τα πολιτικά άρθρα του, αλλά με τις αληθινές ιστορίες που έγραψε με λογοτεχνικό ύφος. Κάθε μία αναφέρεται και σ' ένα αληθινό περιστατικό. Ο Ντηφόε όμως με την πλούσια φαντασία του και το γλαφυρό του ύφος την στόλιζε μ' επεισόδια και περιπέτειες που συνάρπαζαν τον αναγνώστη. Το γνωστότερο από τα έργα του, εκείνο που έκανε θάνατο τ' όνομά του, είναι ο «Ροβινσών Κρούσος», που και σήμερα ακόμη θεωρείται σαν ένα από τα κορυφαία περιπετειώδη έργα της διεθνούς λογοτεχνίας. Ο Ντηφόε το έγραψε το 1719 και το θέμα του το πήρε απ' την αληθινή ιστορία ενός ναυτικού, του Αλεξάνδρου Σέλκιρκ, που ναυάγησε σ' ένα έρημονησο κι' έζησε εκεί μόνος του τεσσσεράμις χρόνια. Απ' την αφήγηση του ναυτικού ή δημιουργική φαντασία

του Ντηφόε έπλασε ολόκληρη την περιπετειώδη και γεμάτη δράση ιστορία του ήρωά του. Εκτός όμως από τις εξωτερικές περιπέτειές του, ο Ροβινσών Κρούσος παρουσιάζει και τον αντιπροσωπευτικό τύπο του Έγγλέζου, που και στο έρημονησο ακόμη θέλει να ζήσει σαν πολιτισμένος άνθρωπος και σαν Αγγλος. Η σταθερότης, η υπομονή, η εφευρετικότητα του Ροβινσώνα, ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει όλες τις δυσκολίες, αυτά είναι τα βασικά στοιχεία του έργου και αυτά που δίνουν την μεγαλύτερη αξία.

Ο Ντηφόε πέθανε το 1731, αφήνοντας πίσω του σημαντικό λογοτεχνικό έργο. Η ικανότητά του να ζωντανεύει συναρπαστικά κάθε περιπέτεια, τον κατατάσσει μέσα στους συγγραφείς που τ' όνομά τους θα ζήσει αιώνια.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟ

Φύσα, βοριά μου, φύσηξε, νὰ πάρουν τὰ πανιά μου.
Φύσα, βοριά μου, αἱμάτωσαν τὰ χέρια στὰ κουπιά μου,
τὰ δάχτυλά μου ἀνάψανε, ἀνάψαν οἱ σκαρμαῖ μου,
φύσα, βοριά μου, ἀπόστασα, ἐσθύστηκε ἡ πνοή μου!
Ἐφρύγηκαν τὰ χεῖλη μου, ἄλλο νερό δὲν ἔχω
μὲ θάλασσα τὰ βρέχω
κι' ἡ ἄρμη εἶναι πικρὴ

Φύσά, βοριά μου, φύσηξε καὶ δὲν θὰ τὴν προφτάσω,
μοῦπανε πὼς εἶν' ἄρρωστη, φοβοῦμαι μὴν τὴν χάσω,
ἐχάθηκε ἓνα σύννεφο, ἐχάθηκε ἓνα κύμα;
Γιὰ μιὰ καρδιά π' ἀγάπησε ἔγιν' ὁ κόσμος μνημᾶ;
Βουβὰ δὲν ἀνασαίνετε λαγκάδια μου, βουνά μου,
Σπλαχνίσου με Βοριά μου,
πατέρα μου, Βοριά.

Ἐψές σὰν μὲ συντρόφεψαν, Βοριά, στὸ περιγιάλι,
ἡ μάνα μου μ' ἀγκάλιασε, μοῦσφιξε τὸ κεφάλι.
Γλυκά—γλυκά μὲ φίλησε, μοῦδωσε τὴν εὐχή της
καὶ μοῦπε νάρθω γρήγορα γιατί εἶναι μοναχὴ της.
Βοριά, Βοριά, λυπήσου με, ἡ μάνα μου προσμένει
κι' ἂν δὲν μὲ ἰδῇ πεθαίνει
ἡ μαύρη εἶναι γριὰ!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Μὲ καράβια στὰ ταξίδια
τὸ ναυτοπούλο γυρνᾷ
καὶ στῆς θάλασσας τὰ φίδια
τὸν καιρὸ του τὸν περνᾷ.

Ὁ βοριάς δὲν τὸν τρομάζει,
μήτ' ἡ ἀπιστη νοτιά,
μήτε χιόνι, οὔτε χαλάζι,
οὔτε κύματα πλατειά,

Στὴ δουλειὰ πρωὶ καὶ βράδυ,
μὲ τὸ στρόμπο στὸ πλευρό,
ξηρὸ τρώει παξιμάδι,
πίνει ἀκάθαρτο νερό.

Πεταχτὸ σὰν τὸ ξεφτέρι
ἀνεβαίνει στὰ πανιά,
καὶ μὲ ρόζους εἰς τὸ χέρι
λύνει, δένει τὰ σχοινιά.

Στοῦ κινδύνου τὴν τρομάρα
τὸ φυλάει μοναχὴ
τῆς μαννούλας του ἡ λαχτάρα,
τῆς μαννούλας του ἡ εὐχή.

Ποῦ ἐλπίζει παλληκάρι
νὰ τὸν ἰδῇ καμμιὰ φορὰ,
νὰ τὸ ποῦν μικρὸ Κανάρη,
μέσ' στ' ἀθάνατα Ψαρρά!...

ΗΛΙΑΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΠΟΧΟΡΙΣΜΟΣ

Φουρτούνιασε ἡ θάλασσα καὶ βουρκωθῆκαν τὰ βουνά,
εἶναι βουβὰ τὰ ἀηδόνια μας καὶ τὰ οὐράνια σκοτεινὰ
κι' ἡ δόλια μου ματιὰ θολή,
παιδί μου, ὥρα σου καλή!

Εἶν' ἡ καρδιά μου κρύσταλλο καὶ τὸ κορμί μου παγωνιά,
σαλεύ' ὁ νοῦς μου, σὰν δενδρί, ποῦ στέκει ἀντίκρυ στὸ χιονιά
καὶ ξέβαθο πολὺ,
παιδί μου, ὥρα σου καλή!

Βοῖζει τὸ κεφάλι μου σὰν τοῦ χειμάρρου τὴ βοή
ξεράθηκαν τὰ χεῖλη μου καὶ μοῦ ἐκόπη ἡ πνοή
σ' αὐτὸ τὸ ὕστερο φιλί!
παιδί μου, ὥρα σου καλή!

Νὰ σὲ παιδέψ' ὁ Πλάστης μου, καταραμένη ξενιτιά,
μὰς παίρνεις τὰ παιδάκια μας καὶ μὰς ἀφήνεις στὴ φωτιά
καὶ πίνουμε τόσο χολή!
ὅταν τοὺς λέμε: «Ὁρα καλή!»

—Φυσάει βοριάς, φυσάει θρακιάς, γεννιέται μπόρα φοβερὴ
μὲ παίρνουν, μάννα, σὰν φτερό, σὰν πεταλούδα τρυφερή,
καὶ δὲν μπορῶ νὰ κρατηθῶ,
μάννα, μὴν κλαῖς, θὰ ξαναρθῶ!

Βογκοῦν τοῦ κόσμου τὰ στοιχεῖά, σηκώνουν κύμα βροντερὸ
θαρρεῖς, ἀνάλωσεν ἡ γῆ καὶ τρέχ' ἡ στράτα σὰν νερό
κι' ἐγὼ τὸ κύμα θ' ἀκλουθῶ,
μάννα, μὴν κλαῖς, θὰ ξαναρθῶ.

Ὅσες γλυκάδες καὶ χαρὲς μὰς περιχύνει ὁ ἐρχομὸς
τόσες πικράδες καὶ χολὲς μὰς δίνει ὁ μαῦρος χωρισμὸς
ὦχ, ἂς μπορούσα νὰ σταθῶ,
μάννα, μὴν κλαῖς, θὰ ξαναρθῶ!

Πλάκωσε γύρω κατὰγιά κι' ἦρθε στὰ χεῖλη μου ἡ ψυχὴ
δός μου τὴν ἀγία σου δεξιὰ, δός μου συντρόφισσά εὐχή,
νὰ μὲ φυλάγῃ, μὴ χαθῶ,
μάννα, μὴν κλαῖς, θὰ ξαναρθῶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΖΟΥΑΝ ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ, Ο ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Ένας από τους πρώτους μεγάλους εξερευνητές του κόσμου, ήταν ένας νεαρός Πορτογάλος ευγενής, που το όνομά του είναι Ζουάν Φερναντέζ. Αντίθετα από άλλους που εγίναν εξερευνηταί, γιατί τους ανάγκασαν οι περιστάσεις, ο Ζουάν Φερναντέζ ζήτησε μόνο του να πάει να εξερευνηθεί τις άγνωστες περιοχές της γης. Υπηρέτησε στην Αύλη του πρίγκιπα Ερρίκου της Πορτογαλίας, που είναι γνωστός στην ιστορία ως Ερρίκος ο θαλασσοπόρος και που είχε δηλώσει πως επιθυμούσε να εξερευνηθεί η Δυτική Αφρική και να συγκεντρωθούν πληροφορίες όχι μόνο για τη χώρα, αλλά και για τους ιθαγενείς και τις συνήθειές του. Ο Φερναντέζ προθυμοποιήθηκε να αναλάβει αυτός την εξερεύνηση.

Το 1445 ο Φερναντέζ αποβιβάστηκε σε μία έρημη ακτή στον κόλπο του Αργκουίν στη Δ. Αφρική. «Μην πηγαίνεις, του είπαν. Η θα πεθάνεις απ' τις στερήσεις, ή θα σε σκοτώσουν οι ιθαγενείς». Μα ο νεαρός εξερευνητής ήταν γεμάτος θάρρος κι' ελπίδα. «Θα ζήσω. Δεν φοβάμαι. Ξέρω τις γλώσσες των ιθαγενών, έλατε σ' αυτή την ίδια ακτή, ύστερα από 7 μήνες να με παραλάβετε. Θα έχω έτοιμη την έκθεσή μου για τον πρίγκιπα Ερρίκο».

Όταν το πλοίο χάθηκε στον ορίζοντα, ο Φερναντέζ άρχισε κιόλας την οδοιπορία του στην έρημο. Η άμμος έκαίγε — πολύ περισσότερο απ' ό,τι το φανταζόταν. Τα ρούνα του δεν τον ευκόλυναν στο περπάτημα, γιατί φορούσε το βαρύ βελουδένιο κοστούμι και τις δερμάτινες μπότες, που αποπελούσαν την στολή των Πορτογάλων αξιωματικών του καιρού του κι' ήταν ζωσμένοι με σπαθιά, μαχαίρια και πιστόλια. Ωστόσο ο Φερναντέζ, άνθρωπος που συνηθιζόταν με τις περιστάσεις, έκοψε τις μπότες του στον άστράγαλο και τις μετεμόρφωσε σε παπούτσια, κι' έκοψε τα πανταλόνια του επάνω από το γόνατο και τα μεταμόρφωσε σ' ό,τι έμεις ονομάζουμε «σάρτες».

Οδοιπορούσε επί δύο μέρες χωρίς να βρή πουθενά νερό. Έβρισκε όμως να φάει, γιατί σκότωσε ζαρκαδία, πέρδικες κι' άλλα αγρίμια που ζούσαν στην έρημο.

Σε λίγο συνήνησε τους πρώτους ανθρώπους: μία νομάδα, φυλή Μωαμεθανών Βερβερίνων που γυρίζαν με τα κοπάδια τους απ' την μία όαση στην άλλη. Έδειξαν μεγάλη καλωσύνη στο νεαρό Πορτογάλο, μα αρνήθηκαν να τον πάρουν μαζί τους. «Στο εσωτερικό έχει πολλές άγριες φυλές, του είπαν. Κι' αυτές δεν υπόδεχον να ιδούν έναν άπιστο ανάμεσά τους». Ο Φερναντέζ όμως τους έπεισε πως θα τα καταφέρει και με τους πιο φανατικούς Μωαμεθανούς. Φόρεσε την κελεμπά των Βερβερίνων και τους άκολουθησε.

Μαζί τους προχώρησε ως την καρδιά της

Σαχάρας. Για μέρες δεν έβλεπαν μπροστά τους παρά άμμο, κι' αν υπήρχε κανένα δέντρο θα ήταν η φοινικιά ή άγκαθερός θάμνος. Σε μία όαση μές' στο εσωτερικό, οι Βερβερίνοι έφτασαν στο τέρμα του ταξιδιού τους, μα ο Φερναντέζ συνέχισε το ταξίδι του, πιάνοντας φίλιες σ' όλους που συναντούσε.

Στις περιηγήσεις του άκουσε να μιλούν για μια ενδιαφέρουσα μαυριτανική φυλή που την κυβερνούσε ο σείχης Αχουντέ Μεϊμάν. Καβάλλα σε μία καμήλα ο Φερναντέζ ξεκίνησε, ολομόναχος, να βρή τη φυλή του Μεϊμάν. Από τους ιθαγενείς έμαθε να βρискη το δρόμο του μέσα στην έρημο παρατηρώντας τον άνεμο και το πέταγμα των πουλιών — βρίσκοντας σ' εφαρμογή αυτή τη μεθοδο έφθασε σίγουρα στον προορισμό του.

Ο Μεϊμάν ήταν ένας πλούσιος και δυνατός φύλαρχος με μία ακολουθία 150 ανδρών. Ο συμπαθητικός νέος εξερευνητής έπιασε γρήγορα φιλία μαζί του και ο φύλαρχος του προτεινε να μείνει εκεί όσο του έκανε εύχαριστηση. Μα ο Φερναντέζ δεν είχε πια πολύ καιρό στη διάθεσή του. Ήθελε να είναι συνειδητός στο ραντεβού που είχε δώσει με το καράβι του, στον κόλπο του Αργκουίν.

Όσον καιρό ήταν φιλοξενούμενος του Μεϊμάν ο Φερναντέζ κράτησε λεπτομερείς σημειώσεις για τα ήθη και τα έθιμα της φυλής του. Οι πλούσιοι είχαν άφθονο χρυσάφι που το έφερναν από τα ταξίδια τους στο Δυτικό Σουδάν. Παρ' όλον όμως των πλούτων τους σπάνια μπορούσαν να βάλουν κρέας και ψωμί στο τραπέζι τους. Η κύρια τροφή τους ήταν ρίζες, γάλα της καμήλας, και σπόροι από άγρια φυτά του βουνού. Βρίσκονταν διαρκώς σε πόλεμο με τις γειτονικές φυλές.

Εφοδιασμένος με πολύτιμες πληροφορίες για τη ζωή των νομάδων της έρημου ο Φερναντέζ πήρε το δρόμο του γυρισμού για την έρημη ακτή, όπου τον είχε βγάλει το πορτογαλικό καράβι. Ήταν ακριβώς επτά μήνες, μέρα με την ημέρα όταν το καράβι φάνηκε στο άνοιγμα του κόλπου. Οι ναυτικοί δεν είχαν καμιά ελπίδα πως θα ξανάβρισκαν τον άτρόμητο Ζουάν Φερναντέζ, κι' όταν είδαν από μακριά μία μορφή με μακριά αλοικανική γκελεμπά να τους κάνει σήματα, τον πήραν για κανένα Μαυριτανό. Καθώς όμως πλησίασαν και τον άκουσαν να τους μιλή Πορτογαλικά έμειναν έκπληκτοι: «Καλέ είναι ο Φερναντέζ!».

Όλοι θαύμασαν το θάρρος και την αντοχή του νεαρού. Ιππότη, που δεν διάσασε να εγκαταλείψει την άνετη και πλούσια ζωή που έκανε ως τότε και να ξανοιχτεί σε τέτοιες περιπέτειες. Μ' αν δεν υπήρχαν ριψοκίνδυνοι και θαρραλέοι εξερευνηταί σαν τον Ζουάν Φερναντέζ, πολλά μέρη της γης θα μάς ήταν άγνωστα ακόμη...

Η Άληθινή Κριτική

Στη στήλη αυτή θα δημοσιεύονται ώριμένες κρίσεις και εντυπώσεις που γράφονται για τα «ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ».

Εν Λαγκάδα τη 8 - 11 - 52

Αγαπητά μας «ΚΛΑΣΣΙΚΑ»

Αν και είμαι ακόμη μαθητής και δεν μπορώ να σας εκφράσω τη χαρά μου, όπως τόσο άλλοι μαθημένοι Κύριοι, εν τούτοις τολμώ να σας γράψω και να σας πω ότι είσαστε άξιοι συγχαρητηρίων για το όραίο έργο σας. Τραβήξατε τα παιδιά από τη διάφορα αστυνομικά βιβλία, τα άπεμάκρυναν από τους γονείς τους και σιγά-σιγά τα έκαναν άσυντους υιούς και καμιά φορά και έγκληματίες. Έφημερα τα διάφορα όμοια βιβλία έλασαν στην αγορά στις άριστες πολύχρωμες εικονογραφημένες εκδόσεις σας, οι οποίες μάς έπηρεάζουν και μάς μέλουν πάλι στο σπίτι και ακόμη μάς έδωσαν στο ιερό κατηχητικό Σχολείο.

Για όλα αυτά, πολλά παιδιά της μικρής μας τάξης σας στέλνουμε τις ευχαριστίες μας

Α μικρός σας φίλος

Γ. Στεφάνιδης, μαθητής Γ' Τάξης
Γυμνασίου Λαγκάδας

Stefanidis

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΕ ΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ

* Μι' το «ΚΑΛΥΜΜΑ» αυτό μπορείτε μόνοι σας, στο σπίτι σας, με έναν πολύ άπλο τρόπο και έξοδος ενός λεπτού, να βιβλιοδετήσετε σε πολυτελείς τόμους, ανά 12 βιβλία, τα «Κλασσικά Εικονογραφημένα».

* Πωλούνται ήδη τα «καλύμματα» των τριών πρώτων τόμων, από 1 — 12, από 13 — 24 και από 25 — 36. Τιμή δραχ. 8 χιλ. έκαστον. Δια τας Αθήνας και τον Πειραιά τις την Κεντρικήν Πώλησιν «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» Κοραή 8, δια τας επαρχίας τις τα κατά τόπους Υποπρακτορεία του «ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙ ΚΟΥ ΤΥΠΟΥ».

ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ!

ΤΗΝ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΤΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ

ΘΑ ΣΑΣ ΣΥΝΑΡΠΑΞΗ
ΘΑ ΣΑΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ
ΘΑ ΣΑΣ ΓΟΗΤΕΥΣΗ

Το «ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ» του μεγάλου Γάλλου μυθιστοριογράφου ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, αποτελεί συνέχεια στο άλλο συναρπαστικό έργο του «ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΚΑΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ», που έχει ήδη εκδοθεί στη σειρά μας.

Οι τρεις άριστοι ήρωες, οι σκαματοφύλακες, ο Αρτάνιαν, ο Άβας, ο Πόρθος και ο Άρμης, θανασιμίζουν ύστερα από πολλά χρόνια, όχι πια ως άχάριστοι φίλοι, αλλά ως θανάσιμοι αντίπαλοι. Υπηρέτησαν αντίθετους σκοπούς, συναντώνται στο πεδίο της μάχης. Αλλά η παλιά φιλία και τα κοινά ηρωικά κατορθώματα, έχουν σφυρηλατήσει ανυπεράβλητους μεταξύ τους δεσμούς, που δεν είναι δυνατό να τους διασπάρουν...

Στη σειρά των «ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ» το έργο εκδίδεται με 250 πολύχρωμες εικόνες και...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΡΧ. 4 ΧΙΛ. ΜΟΝΟΝ

**ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ**

ΚΛΑΣΣΙΚΑ

Εικονογραφημένα

Τὰ «ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ» θὰ χαρίσουν σὲ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, γονεῖς καὶ παιδιὰ, τὸ πιὸ εὐχάριστο καὶ ἀεχάστο διάβασμα τῆς ζωῆς τους. Εἶναι συναρπαστικά, ἐνδιαφέροντα, μορφωτικά καὶ διδακτικά.

**ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟΙ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΘΑΝΑΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ**

"Ὀμηρος, 'Αλέξανδρος Δουμάς, Σὲρ Οὐόλτερ Σκόττ, Τζέιμς Φέν. Κούππερ Χέρμαν Μελβίλ, Κάρολος Ντίκενς, Βίκτωρ Οὐγκώ, Δανιὴλ Δεφόε, Μίγκουελ Θερβάντες, Οὐάσιγκτον 'Ερβιγκ, Ρόμπερτ Στήνενσον, Κάρολος Κίγκλυ, Χάρ. Μπήτσερ Στόου, 'Ιωάνθαν Σουίφτ, Μάρκ Τουαῖν, 'Εδγάρ 'Αλλαν Πόε, 'Αρθουρ Κόναν Ντόυλ, Γκὺ Ντέ Μωπασάν, Ριχ. Χένρυ Ντέιβιν, Μαίρη Σέλλυ, 'Ιούλιος Βέρν, Οὐίλλιαμ Κόλλινς, Ριχάρδος Μπλάκμωρ, 'Εδ. Μπάουερ-Λύττον, Καρλόττα Μπρόντε, 'Ιωάνθαν Οὐὲς, Εὐγένιος Σὺλ, Τόμας Χιούς, Λούις Κάρολ, Ναθαναὴλ Χάθωρν, Γεώργιος 'Ελιστ, Χένρυ Λόγκφελλο, 'Εμίλυ Μπρόντε, 'Αννα Σιούελ, Μπρέτ Χάρτ, 'Εδουάρ. 'Εδερετ Χέιλ, Κάρολος Ρήντ, Τζέιν Πόρτερ, Οὐίλλιαμ Σαίξπηρ, Φράνσις Πάρκμαν, Φρειδερίκος Μάρρσατ, 'Αντόνιος Χόουπ, Τζάκ Λόντον.

ΤΑ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΕΡΓΑ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

- 1) ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ, 2) ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥ-Ι-ΣΤ, 3) ΝΗΣΟΣ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ, 4) Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΘΩΜΑ, 5) ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ, 6) Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ, 7) ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, 8) ΠΡΙΓΚΙΠ ΚΑΙ ΦΤΩΧΟΣ, 9) ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΦ, 10) ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΚΙΟΥΛΛΙΒΕΡ, 11) ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ, 12) ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ, 13) ΤΟΜ ΣΩΓΙΕΡ, 14) Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ 80 ΗΜΕΡΕΣ, 15) Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ, 16) ΤΖΕ-Υ-Ν Ε-Υ-Ρ, 17) ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΥΡΛΑΚΕΣ, 18) ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ, 19) ΙΩΑΝΝΑ ΝΤ' ΑΡΚ, 20) ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, 21) Η ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΔΙΜΝΗΣ, 22) ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΠΟΛΕΩΝ, 23) ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ, 24) ΔΑ-Υ-ΙΔ ΚΟΠΠΕΡΦΑΝΤ, 25) ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΗΣ ΖΕΝΤΑ, 26) ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ, 27) ΣΥΡΑΝΟ ΝΤΕ ΜΠΕΡΖΕΡΑΚ, 28) Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ, 29) ΕΝΑΣ ΓΙΑΝΚΗΣ ΤΟΥ ΚΟΝΝΕΚΤΙΚΑΤ, 30) ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΠΟΜΠΗ-ΙΑΣ, 31) ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ, 32) ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΑ ΕΠΤΑ ΑΕΤΩΜΑΤΑ, 33) ΟΝΕΙΡΟ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ, 34) ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΛΕΥΓΕΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ, 35) ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΟΜ ΜΠΡΑΟΥΝ, 36) ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ, 37) Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΩΝ, 38) ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ,, 39) ΣΙΛΙΑΣ ΜΑΡΝΕΡ, 40) ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΙΑΓΟΥΑΘΑ, 41) Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ, 42) ΛΟΓΓΙΑ ΝΤΟΥΝ, 43) ΠΕΡΣΕΑΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ, 44) ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΛΒΕΤΩΝ ΡΟΒΙΝΣΩΝΩΝ, 45) Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΓΕΝΕΙΑ ΕΛΒΕΤΩΝ ΡΟΒΙΝΣΩΝΩΝ, 46) Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΣΠΡΑ, 47) ΜΑΥΡΗ ΚΑΛΛΟΝΗ, 48) ΣΚΩΤΤΕΖΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ, 49) ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ 49) Ο ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ

ΤΑ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΕΡΓΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΕΚΔΟΘΟΥΝ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ
Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ
ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ
ΥΠΟ ΔΥΟ ΣΗΜΑΙΑΣ
ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΣ
Ο ΙΒΑΝΟΗΣ

Ο ΡΙΠ ΒΑΝ ΟΥ-ΙΝΚΛ
Ο ΧΩΚ ΦΙΝΝ
ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΣΙΚΑΝΟΙ
3 ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ
ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙ
ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ
Ο ΦΡΑΓΚΕΣΤΑ-ΙΝ
Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΜΟ-Ι-ΚΑΝΩΝ
ΜΟΜΠΥ ΝΤΙΚ
ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ GILBERTON
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΚΟΠΥΡΑΪΤ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:
'Εκδόσεις: Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ & Σία

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΔΥΟ ΤΟΝ ΜΗΝΑ (1ην καὶ 15ην)
ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: «ΑΤΛΑΝΤΙΣ»
Κοραή 8, τηλ. 31.624 — ΑΘΗΝΑΙ